

43/44/135
X
B. UŁANOWSKI.

KOMISYA SAMBORSKA

Z ROKU 1698.

W KRAKOWIE.

NAKŁADEM AKADEMII UMIEJĘTNOŚCI.

DRUKARNIA UNIwersYTETU JAGIELLOŃSKIEGO

pod zarządem A. M. Kosterkiewicza.

1896.

B. ULANOWSKI.

KOMISYA SAMBORSKA

Z ROKU 1698.

W KRAKOWIE.

NAKŁADEM AKADEMII UMIEJĘTNOŚCI.

DRUKARNIA UNIWERSYTETU JAGIELLOŃSKIEGO

pod zarządem A. M. Kosterkiewicza.

1896.

10.402

L 439

D-80/85

Hh

10.402.

114655

Osobne odbicie z Tomu V. Archiwum Komisji prawniczej Akad. Umiejęt. w Krakowie.

K. 23/84 - 1950/51

KOMISYA SAMBORSKA Z R. 1698.

Wydął

B. ULANOWSKI.

W historii skarbowości polskiej królewszczyzny zajmują miejsce naczelné. Administracya ich pozostawiała, jak to powszechnie wiadomo i jak częstokroć na sejmach i sejmikach utyskiwano, bardzo wiele do życzenia. Ile jednak jest prawdy na tych skargach a ile przesady, tego dotychczas historyografia nasza nie stwierdziła. A wi-na nie leży z pewnością po stronie zarządu domenów królewskich w dawnej Polsce. Bo jeżeli gospodarka była zła, jeżeli szlachta żądania swemi o udział w rozdawnictwie przyczyniała się do pogorszenia istniejącego stanu, to przynajmniej nie można narzekać na brak źródeł, potrzebnych do ocenienia wszystkich szczegółów tej sprawy dotyczących. Owszem posiadamy niezliczoną ilość lustracyj, rewizyj, komisyj etc. nie mówiąc już o inwentarzach i księgach assessorskich i refendarskich, tak wiele również dostarczających materiału do historii dóbr monarszych. Z doskonałej Bibliografii Prof. Finkla (str. 817—823) każdy dowiedzieć się może, ile już posiadamy dzieł, rozpraw i wydawnictw odnoszących się do tej materji, a badacze zaznajomieni z zawartością naszych archiwów i zbiorów rękopiśmieni-nych wiedzą bardzo dobrze, że olbrzymia ilość kodeksów z tego właśnie rodzaju zabytkami czeka jeszcze na ogłoszenie lub przynaj-mniej częściowe wyzyskanie.

Same już tylko konstytucje sejmowe dostarczają w tej mierze dużo ciekawych danych, a lauda sejmikowe, na nieszczęście zbyt powolnie ogłaszane, uzupełniają ten obraz może jednostronnie, ale za to bardzo drastycznie.

Kto nie ma czasu rozglądać się w rękopisach, ten może na-brąć pewnego wyobrażenia o znaczeniu królewszczyzn choćby z dzieła

Czemeryńskiego¹⁾, gdzie znajdzie ich wyliczenie. Ztamtąd też dowie się o ekonomii Samborskiej należącej do ziemi Przemyskiej. Stosunki tej królewskiej znane nam są lepiej od innych z tego powodu, że sporo dokumentów, oraz rewizya odprawiona w r. 1766, ogłoszonych zostało w Dodatku do Gazety Lwowskiej za r. 1872. Daleko więcej źródeł do historyi ekonomii Samborskiej, i daleko ważniejszych, zawiera Biblioteka Uniwersytetu Lwowskiego, bo aż kilkadziesiąt rękopisów, poczynając od XVI wieku, które dzięki uprzejmości p. Dyrektora Semkowicza mogłem oglądać we Lwowie a później z nich korzystać przez czas dłuższy w Krakowie. Dostarczyłyby one same materiały na bardzo obszerną publikacyę. Nim to jednak nastąpi, uważam za wskazane ogłosić w całości jeden z tych rękopisów, rozmiarami najmniejszy ale treścią bardzo interesujący.

Jest to kodeks papierowy in folio, oprawny w skórę, liczący kart 42. Na oprawie po obu stronach wyciski złożone i herb królewski, nadto na okładce górnej napis wyciśnięty: »Commissia Samborska« — »Anni 1698«.

Jest to więc jeden z dwóch exemplarzy oryginalnych przeznaczonych, jak się dowiadujemy z końcowego ustępu textu, dla skarbu królewskiego i dla administratora ekonomii.

Z pisma królewskiego, komisję ustanawiającego, dowiadujemy się szczegółowo o zadaniu komisarzy, zbytecznem by więc było akt ten ponownie w streszczeniu podawać. Nadmienić tylko wypada, że dodają wartości ogłaszanemu przez nas zabytkowi te jego ustępy, które dotyczą poddanych oraz szereg dekrétów pozwalających bardzo dokładnie wniknąć w pewne nie dość znane dotychczas strony administracyi królewskiej. Podobnych komisyj bywało więcej ze względu na rozmaite dobra koronne. Byłoby nader pożądanem, ażeby zwłaszcza dawniejsze od Samborskiej z r. 1698 co najrychlej zostały publikowane²⁾.

¹⁾ O dobrach koronnych etc. Lwów 1870.

²⁾ O ekonomii Samborskiej znajduje się dość obszerna wzmianka w Słowniku Geograficznym T. X p. 245, gdzie wyliczonych jest kilka rękopisów z Bibl. Ossolińskich, z Metryki Litewskiej i z Bibl. w Podhorcach odnoszących się do tej królewskiej.

Commissia Samborska za szczęśliwego panowania Najasniejszego Króla JMC. Augusta II Saskiego dziedzicznego Xiążecia y electora w Samborze ex limitatione dnia 18 miesiąca Lipca zaczęta, a dnia 20 Septembra w roku pańskim 1698 zkończona.

Przez nas Athanazego Miączynskiego podskarbiego nadwornego koronnego, Łuckiego, Krzepickiego, Łosickiego, starostę, Stanisława Godlewskiego regenta koronnego, starostę ziemie Nurskiej, Piotra na Kczewie Kczewskiego chorążego Malborskiego, pisarza Jego Królewskiej Mości pokojowego, Walentego Macieja Arcemberskiego J. K. Mci dworzanina y sekretarza od Najasniejszego Maiestatu J. K. Mci, Gabriela Winnickiego, podczaszego ziemie Przemyskiej, ex brachio Jasnie Wielmożnego JM. Pana podskarbiego wielkiego koronnego na mieyscu swoim naznaczonych y deputowanych commissarzow in assistentia JM. Pana Jana Sliwickiego pisarza Skarbu Rzeczypospolitey koronnego.

Instrumentum commissionis.

August wtory z Bożey łaski król Polski, Wielki Xiążę Litewski, Rucki, Prucki, Mazowiecki, Zmudzki, Kłowski, Wołhynski, Podolski, Podlaski, Inflantski, Smolenski, Siewierski y Czerniechowski, a dziedziczny Xiążę Saski y Elector.

Urodzonym Athanazemu Miączynskiemu podskarbiemu nadwornemu koronnemu, Łuckiemu, Krzepickiemu, Łosickiemu naszemu staroscie, Stanisławowi Godlewskiemu regentowi koronnemu, staroscie Nurskiemu, Piotrowi Kczewskiemu chorążemu Malborskiemu pisarzowi naszemu pokojowemu, Walentemu Arcemberskiemu sekretarzowi naszemu uprzejmie y wiernie nam miłym łaskę naszą królewską. Urodzeni uprzejmie y wiernie nam mili, gdy za pożądanym wszystkich Rzeczypospolitey stanów do iednostayney zgody skłonieniem się przychodzi nam brac przed się sollicitas curas o przyszeły, da Bog, campagny y coraz większe dla dobra pospolitego podeymowac koszty, opportune donosi nam skarb nasz, isz ekonomia Samborska non postremum promptuarium prowentow stołu królewskiego per iniuriam homi-

num czyli temporum do tey przyszła deteriorathey, że z niey rathy kontraktem opisane od urodzonych administratorow punctualiter skarbu naszego nie dochodzą. Chcąc mieć zatem exploratum teyże oekonomiey statum y proventa iey do należytey przywrocic kluby, Uprzeomościom y Wiernościom waszym, (ktorych nam iest apprime zalecona rectitudo et dexteritas), id negotii zlecamy y pilno requiruiemy, abyście ante diem 1-mam Iulii anni praesentis do tey oekonomiey personaliter ziachawszy y iurisdictioni swoię commissarską authoritate nostra regia ufundowawszy iuxta obloquentiam niniejszego instrumentu na puncta niżej opisane seriam inquisitionem in praesentia tych, quorum interest, uczynili, y one do skutku nieodwłocznie przywiedli.

A naprzód ponieważ zatamowania y niewnoszenia punctualnych rath z teyże oekonomiey do skarbu naszego należących potissimam causam urodzeni administratorowie allegują y referują na znaczną tey oekonomiey przez woysko związkowe y chorągwie przechodzące ruinę y wyniszczenie, przeto Uprzeomościom y Wiernościom waszym primario zlecamy, abyście wszystkich percept prowentu za rok terazniejszy a die 1-ma Iulii anni 1697 ad ultimam Iunii 1698 należytego y wybranego dostateczną uczynili verifikatją, w czym Uprzeomości y Wierności wasze inwentarze oekonomiczne, także pisarze składowi y inni tamecznych prowentow, czynszow y wszelkich powinności ludzie wiadomi informować powinni; uczynicie oraz Uprzeomości y Wierności wasze pilną inquisitionem, iezeli vernalis deflunitio soli in anno 1697 przez arezta związkowe była zatamowana y tak długo w areście trzymana, isz za opadnięciem wody na Sanie tasz sol na ładownych statkach do składow dolnych nadwislnych Samborskich zprowadzona bydz ullatenus nie mogła.

A po uczynionej modo praemisso za rok przechodzący prowentu tamecznego verifikatję uważycie oraz y zmiarkuiecie Uprzeomości y Wierności wasze conditionem et statum praesentem tey oekonomiey, iak wiele summy przy terazniejszym nadruinowaniu wnosic immediate et in posterum może y w tym skarb nasz dla przyszley contrahentey iako nayprędzey informować będziecie.

Jesliby zas znaydowały się iakie praetensie urodzonych administratorow do poddanych y wzajem poddanstwa do urodzonych administratorow, tedy Uprzeomości y Wierności wasze aequa iudicii lance uważycie, rozsądzicie y deciduiecie.

Tegoż poddanstwa skarg y pretensiy między sobą wzajemnych, także przeciwko urodzonym wytom osobliwych, Uprzeomości y Wierności wasze przesłuchacie y rozsądzicie, a iezeli nad dawne commissye co więcej oneris na poddanstwo włożono y robocizny in favorem urodzonych wytow przyczyniono, tedy iure merito abroguiecie y zcassuiecie, zachowując tosz poddanstwo przy dawnych ustawach.

Tychże urodzonych wytow iurisdictioni nad poddanstwem uczynicie Uprzeomości y Wierności wasze należytą circumscriptionem, aby administrato-

rowie tameczni żadney od nich w prowentach y należących według inwentarza powinnościach nie mieli praepeditiy y aby się do wybierania podat-
kow in futurum nie interessowali, ale żeby we wszystkim ordinathey zamkowej subiaceant.

Wielkie y w tym dzieie się urodzonym tamecznym administratorom a zatym y prowentom naszym skarbowym praepedium, że urodzeni trochtarze przykładki swoje nad zamiar extendunt y statki trochtowe własną solą, cum iniuria naszey skarbowey, praegravant zasalaiać plus nimio dolne składy. Aby zatym według dawnych zwyczajow więcej przykładkow nad beczek trzydziestu na jedną sztukę nie praetendowali, Uprzeomości y Wierności wasze stosując się do constituthey, (ktora samey tylko soli skarbowey liberam deflunitatem pozwoila), efficaci ordinatione opiszeć, zabronić, y że takowe sole ultra praescriptum numerum in posterum znalezione na komorach przez straznikow confiskowane będą, ostrzeżenie. Tasz ordinationi warować będziecie urodzonym administratorom liberam optionem pozwolenia trochtu komu chcąc pro suo arbitrio, ażeby urodzeni trochtarze braci violenter soli na statki swoje bez consensu administratorow non praesumant.

Informuje nas przytym skarb nasz, isz niektóre klucze tey oekonomiey, iako to: Zadniestrski, Ulicki, Babinski y Medynicki, z ktorych nieposlednia prowentu importantia należy przeciwko prawu o stołowych dobrach w cudzych ręku y possessiey zostają, przeto Uprzeomościom y Wiernościom waszym serio zlecamy, abyście te klucze exnunc do zamkowej dispositiey przyłączyli. A isz na kluczu Zadniestrskim pewna moderno possessori należy praetensia, tedy assekuować będziecie Uprzeomości y Wierności wasze, isz od przyszłych urodzonych administratorow zupełnie y nieodwłocznie będzie kompensowana. Klucz zas Ulicki, ponieważ nie za kontraktem skarbu naszego w dzierzeniu urodzonego czesnika koronnego zostawał, tedy inquitis Uprzeomości y Wierności wasze, iezeli z niego urodzony czesnik koronny iaką do skarbu naszego uczynił importantią, także iezli iaką w tym kluczu nie stała się desolatia. A że urodzony Gidzinski czesnik Lwowski uprosiwszy ad sequiorem informacionem rescript nasz na pewną wioskę cum attinentiis, vigore tegosz rescriptu cały klucz Babinski violenter zaiachał y wszystkie do siebie traxit proventa, przeto Uprzeomości y Wierności wasze, przy odebraniu tegosz całego cum omnibus attinentiis klucza, szkody skarbu naszego y poddanstwa uważycie y opiszeć, aby urodzony Instigator koronny mógł one iure mediante vindicare. Więc y w Medynickim kluczu, ponieważ między urodzonym possessorem przeszłym y poddanymi różne zachodzą praetensie, tedy onych ab utrinque wysłuchacie, uważycie y rozsądzicie.

Uskarżają się poddani kluczw Kupnowskiego y Waniewskiego na wielkie aggrawacie od urodzonego Kalepinski starosty Zvolenskiego y innych dzierzawcow natiey Wołoskiej w tych kluczach reclinatoria mających, weyrzycie zatym Uprzeomości y Wierności wasze w takowe praep-

tensie poddanych, y iesli się iaka w tych kluczach stała desolatia, skarb nasz informować będziecie.

Należy y to będzie ad seriam animadversionem Uprzeomości y Wierności waszych, abyscie w prawa y przywileje urodzonych dzierżawców y woytow weyrzawszy uważyli, ieżeli sobie nad nie więcej nie przywłaszczają, osobliwie około warzenia soli, którą ex antiquo warzono tylko tołpeczkami na czerinach przy chrustach, a teraz skarb nasz pewną odbiera informatią, że ią panwiami wielkimi warzą y w beczki bią cum detrimento skarbu naszego.

Więc y prawa insze także przywileje, ktoreby się w tey oekonomii znajdować miały cum diminutione et avulsione proventow mensae regiae, iuxta praescriptum wyrazney około tego constituciei Uprzeomości y Wierności wasze uważycie y rozeznacie, y ieżliby takowe przywileje autoritate nostra nie były confirmowane, one pro nullis et invalidis declaruiecie a proventa do stołu naszego przyłączycie, ktore zas ad importunam instantiam vel malam informationem po szczęśliwey coronathey naszej cum praeiudicio tychże proventow noviter otrzymane, takowych wszystkich valorem et effectum do dalszey skarbu naszego y nas samych informathey in suspensio zatrzymacie.

Weyrzycie oraz Uprzeomości y Wierności wasze w prawa y przywileje miasta oekonomicznego Sambora y tamże proventu mieyskiego na amunitią miasta nadanego, iesli się ad privatos usus nie obraca, exactam rationem odbierzecie y doskonałą we wszystkim opiszeć relatią.

A że niektórzy sąsiedzi, (iako nas skarb informuie), dobra swoje in coliminio tey oekonomii mający do gruntow y lasow ex antiquo do oekonomii należących violenter interessuią się y z nich proventa zabieraią, tedy Uprzeomości y Wierności wasze wyrozumiawszy, w których kluczach y granicach miałyby takowe dziać się praeiudicia, nieodwłoczną zaraz przy sobie każecie wywieść inquisitią, zabroniwszy tantisper per usum et possessionem uzurpowanych tychże indebite lasow y gruntow do dalszey skarbu naszego y nas samych informathey.

Donosi tesz nam skarb nasz, isz kilka wsi w krainie Wołoszanskiej et in circa Węgrowie violentissimo insultu wybrali y zrabowali, a zatym należy Uprzeomościom y Wiernościom waszym serio scrutamine pytać się, z czyiey okkazyey takowa stała się violentia.

Niemala y to aggravatia poddanych tameczney oekonomii, że duchowni ritus Graeci sub titulo soboru poddanych oekonomicznych nieznośnymi oneruią exactiami, weyrzycie tedy Uprzeomości y Wierności wasze w tę querimonią y poddanym naszym autoritate commissoriali należyta ostrzeżenie indemnitem.

Nakoniec cokolwiek Uprzeomości y Wierności wasze do dobrego tey oekonomii porządku, także conserwathey y przyczynienia proventow naszych bez krzywdy ubogiego poddanstwa congruum rozumiec będziecie, to

wszystko pro singulari prudentia et dexteritate do skutku przywieźcie, porządną ordinatią opiszeć y tey commissiey actum luculenter conscriptum do skarbu naszego quam primum oddacie.

Względem ktorey pracy Uprzeomościom y Wiernościom waszym skarb nasz osobliwą obmysli gratitudinem y my dalszymi in posterum łaskami nagradzać nie omieszkamy.

Dan w Warszawie dnia 28 miesiąca maia roku panskiego 1698, panowania naszego 1-go August Krol. Locus sigilli. Piotr na Kczewie Kczewski chorąży Malborski J. K. Mci pisarz pokoioowy, Jan Wołczynski stolnik Mielnicki pisarz skarbowy.

Fundatio iurisdictionis.

Vigore ktorego commissiey rescriptu nie mogąc z pewnych raty ante diem 1-mam Iulii do Sambora ziać, gdy przez wydane innotescentie actum commissiey ad diem 18 Iulii odłożyliśmy. tandem in termino ex limitatione ziaćawszy się y iurisdictioni naszą commissarską in praesentia JM. Pana Ebertza administratora przeszłego ufundowawszy, także securitatem publicam actui et personis nostris y innym ludziom do tego aktu należącym ogłosić kazawszy, zaraz ad executionem punctorum commissiey przystąpiliśmy.

I. Punctum.

Odebranie rachunku za rok przeszły od JM. Pana Ebertza.

Poniewasz obligowani iestesmy rescripto commissionis, abyśmy za rok przeszły a die 1-ma Iulii anni 1697 ad ultimam Iunii anni 1698 rachunek dostateczny ze wszystkich tey oekonomii intrat, percept y proventow od JM. Pana Ebertza przeszłego administratora odebrali, tedy czyniąc dosyć obowiązkowi naszemu y chcąc ten rachunek tym skuteczniey odprawić, kazaliśmy wszystkim pisarzom prowentowym, żupnym y składowym, także quotnikom solnym stanąć. registra wywarzoney, przedaney y spuszczoney na dolne składy soli, także wybranych czynszow pokazac, kontrakty względem kluczow y arend produkowac, co wszystko pilną aplikatią examiniując, inquiruiąc y verificuiąc, gdy nakoniec JM. Pan Ebertz do kontraktu referuiąc się iako administrator declarował się summy dwochkroczotysięcy praevia exclusionem defalk y defektow prawdziwych rachowac, przeto wiażwszy in seriam trutinam allegowane defekty y defalki, tandem deductis deducendis, takowy percept y expens od onego podany rachunek, który tu dla informathey skarbu inseritur, odebraliśmy.

Rachunek z JM. Panem Ebertzem a die 1 Iulii 1697 ad ultimam Iunii 1698:

Videlicet należało od JM. Pana Ebertza iako administratora importantey za rok przeszły według kontraktu summa 200.000.

Importował JM. Pan Ebertz:

Naprzód w Thoruniu PP. posłom Kuiawskiem za assignatą beczek soli	Nr. 300	
Item Panu Palendzkemu za assignatą beczek soli 200, za którą wzięli pieniędzmi po fl. $12\frac{2}{3}$, facit		fl. 6333 gr. 10
Commisarzom z Krakowa dla odebrania składow dolnych zesłanym według rejestru		» 1666 gr. 20
JM. Panu Wodczyńskiemu talarow bit. 2 milia a fl. 6 gr. 25		» 13.666 gr. 10
Item JM. Panu Wołczyńskiemu talar. bit. 3000 y szelagami fl. $6666\frac{2}{3}$		» 27.266
Wielmożnemu JM. Panu staroscie Sanockiemu na assignatą talar. bitych 1500 a fl. 7 gr. 6		» 10.800
J. W. JM. Panu podskarbiemu nadwornemu koronnemu talar. bit. 1000		» 7.000
JM. Panu kasztelanowi Przemyślskiemu talar. bit. 800		» 5.760
JM. Panu staroscie Grabowieckiemu beczek soli Nr. 3000		» 7.000
Summa importantey		» 79.492 gr. 20

Defektów w niedobranu prowentów za gotowe pieniądze kładzie, iako to:

Z kluczów Kupnowskiego y Waniewskiego, które PP. Wołowscy trzymają in vim reclinatorii	fl. 5000
Z Ulickiego JM. Panu czesnik koronny nie wniosł za przeszły rok	» 4000
Z Zadniestrskiego niedobraney intraty	» 500
Z Babinskiego, który Pan czesnik Lwowski zaiachał	» 4000
Z klucza Dublanskiego y arend defalki liquidowaney	» 3500
Z Lisnianskiego klucza defalki liquidowaney	» 2000
Z arendy Samborskiej defalki	» 2000
Z arendy Staromieyskiej defalki	» 1000
Z arendy Starosolskiej defalki	» 950
Z arendy Kotowskiej defalki	» 1600
Z arendy Kołpeckiej defalki	» 900
Z zuppy Spryńskiej defalki	» 400
Retenta czynszów za rok przeszły niedobraných, które ad verificandum do włości remittuntur	» 12000
Niedobraných pieniędzy zborowych	» 5000
Defalki z arend drobnych, iako to Jasienickiej, Gallowskiej, Łużeckiej, Grozowskiej, Płoskiej, Wołczanskiej	» 700
Z Starey soli niedobraney arendy	» 90

W zuppie Modryckiej za wytopionej soli pakownej beczek Nr. 538 a fl. 2 fl. 1076

W Sosnicy na składzie woda wytopiła cale beczek 561 iako dobrze pakownej po fl. $3\frac{1}{2}$ » 1963 gr. 15

Na statkach J. W. JM. Panu Podskarbiemu w koronnemu wytonelo beczek 305, JM. Pana Gałęckiego maiora 243, W. JM. Pana chorążego Sanockiego beczek 163 a fl. $3\frac{1}{2}$ » 2495 gr. 15

Na statku Płonskiego utonelo beczek 300, na innych beczek 312, z trochtów 400 a fl. $3\frac{1}{2}$ » 2142

Względem niedorobienia soli, której quotnicy nie wydali według kontraktu defalki » 9000

Defektu na łańchach tego roku w Krainach » 5450

Summa defektów czyni » 66775

Względem unkosztów administratorskich, iako to na viwendę, sustentatą sług y odprawienie drog, lubo JM. Pan Ebertz praetenduje daleko większą recompensę, iednak commissia hoc loco nie kładzie tylko » 3732

A tak pokazuje się in expensis vel defectibus summa fl. 150000.

Restat do skarbu według tego rachunku summa 50000.

Z którego to rachunku, ponieważ JM. Pan Ebertz przeszły administrator został winnym do skarbu J. K. Mci resztę pięćdziesiąt tysięcy złotych, tedy aby tę summę nieodwłocznie do skarbu importował, nakazaliśmy, y zaraz dwie assignacie na nią iedną Przewielebney w Bogu JM. Pannie Xieni conventu Wszystkich Świętych Lwowskiego na sześć tysięcy złotych, a drugą JM. Panu staroscie Chełmskiemu na dwanaście tysięcy złotych do pilnego wypłacenia wydaliśmy.

A że w tym rachunku położył JM. Pan Ebertz retent czynszowych dwanaście tysięcy złotych na włości, a gromad podczas robotnego czasu dla verifikathey zprowadzić nie mogliśmy, tedy do verificowania pomienionych retent y innych na extraordinaryne expensa pro annis JM. Pana Ebertza wybranych exactiy JM. Pana Kazimierza Gruszevicza autoritate commissiey terazniejszey naznaczamy, zlecając JMci, aby captato tempore indilato na miesce krainom y kluczom, (gdzie te retenta praetenduntur), poblizsze ziachawszy onych realitatem verifikował y, iesli są prawdziwe, do cassy oekonomiczney exnunc wypłacić kazał, a iesli nie, defectum onych connotował y dostateczną o tym skarbowi J. K. Mci in scripto informatią quam primum odsyłał, przy której to czynszowych y expensowych wyborkow verifikathey JM. Pan Ebertz mieć swego z rejestrami pisarza powinien.

II. Punctum.

De statu moderno oekonomiey y prowentow iey.

Wyrazic y wypisac niepodobna, iakosmy tę oekonomią in statu afflicto et miserabili zastali, nietylko że przeszły związek w niey założywszy sedem, wszystko poddanstwo despoliavit, ale y przechody potym żołnierskie przy słabym tych lat urodzaju w niwecz tuteiszą włość zruinowały tak dalece, że niemało poddanstwa wyiść y łany porzucic musiało, iako osobiwa tych łanow za ordynatią naszą uczynioną rewizja świadczy.

Niemniej y to considerabile, że klucz Babinski zaiachawszy JM. Pan Gidzinski czesnik Lwowski nietylko crescentią tak roczną y tegoroczną wymłócic kazał, ale y zasiewku na zimę y wiosnę słusznego nie zostawił, w innych także kluczach znaydują się defekta niedosiewkow, o czym circa actum podania tey oekonomiey dostateczna będzie expressia. A stąd widoma i dowodna consequentia, isz ta oekonomia w roku terazniejszym zupełney do skarbu J. K. M. przynieść nie może intraty.

Accessit do tego nierychło y pozna JM. Pana administratora terazniejszego do tey oekonomiey od skarbu intymatia, dlaczego nietylko folwarki w zebraniu crescentiey y zasiewach słusznego miec nie mogły dozoru, ale y zuppy wszystkie oekonomiczne ob defectum pienezney promotiey cały niemal quartal wakowac musiały.

Atoli iesli oekonomia od przechodow żołnierskich y consistentiey zimowey uciążona nie będzie, tedy za osobiwą JM. Pana administratora terazniejszego aplikatią, gdy promotia żupna w dozor słuszny wniydzie, gdy stawy zastawione, zasiewki meliorowane, karczmy, młyny ad suum statum przywiedzone będą, spodziewac się na lata następujące znaczney prowentow auctiey, zwłaszcza gdy przeszły JM. Pan administrator, oddając gorny y dolny według osobiwey infra specifikatiey terazniejszemu JM. Panu administratorowi solny remanent, zostawuie na niem osobiwe na promotią gospodarstwa tutejszego lucrum.

III. Punctum.

Względem rozsądzienia spraw.

Mając in commissis w terazniejszym reskrypcie commissiey, abyśmy praetensie przeszłego JM. Pana administratora do poddanych y wzajemnie poddanstwa do niego, także między panami wojtami y poddanymi zachodzące querimonie, skargi y krzywdy rozsądzili, wydaliśmy umyślnie powtorne in loco commissionis innotescentie, aby się ukrzywdzeni do sądu naszego odezwali y cokolwiek takowych spraw zachodziło, pro iustitia rozsądziliśmy y decidowalismy, iako osobiwy decretorum protokuł circa actum tey commissiey inserowany edocebit.

IV. Punctum.

Zabiezenie aggravatiom od Panow wojtow.

Poniewasz nam nietylko skarb J. K. Mci rescripto commissiey insinua-vit ale y oczywiste poddanych querimonie informowały, isz niektorzy panowie wojtowie, wolnicy y donatariuszowie nad dawne ustawy poddanych robociznami niezwyuczaynymi aggrawują, tedy rozsądziwszy in particulari takowe sprawy podczas commissiey naszej przypadające in futurum JM. Panu administratorowi praesenti actu commissionis intimujemy, aby takowych aggrawatiy poddanstwa władzą zamkowej zwirzchnosci nie dopuszczał, podatkov i exactiy żadnych od poddanstwa wybierac y wymagac nie dozwalał, ale żeby według dawnego zwyczaju wszyscy panowie woyci, wolnicy y donatariuszowie ordynatiey zamkowej subiaceant.

V. Punctum.

Porządek około defluitatiey.

Zastalismy tu pessimum złego zwyczaju exemplum, że pp. trochtarze bez consensu administratora y pisarzow iego turmatim do składow solnych statki swoje sprowadziwszy praecipitanter beczki solne wytaczają y ładują czasem y na złe skutky cum periculo utopienia, a co większa nie samą tylko sol skarbową, ale przykładowey notabilem partem przeciwko prawu na tesz statki biorą cum praeiudicio dolney venditiey. Aby zatym exorbitantia takowa prowentom J. K. Mci skarbowym szkodliwa mogła bydz poskromiona, zlecamy specialiter JM. Panu administratorowi terazniejszemu, aby pro singulari prudentia lepszy około tey defluitatiey porządek wprowadził, gwałtownego ładowania y zabierania ze składow soli zabronił a przykładowey więcej nad beczek trzydziesti do iednego statku nie pozwalał, gdysz takowa sol ultra praescriptum numerum wyprawiona niepochybnie na dolnych składach przez strażnikow na skarb J. K. Mci confiskowana bydz musi.

VI. Punctum.

Odebranie kluczow oekonomiey na skarb.

Obligowani iestesmy expresso tenore commissiey terazniejszey, abyśmy oderwane przeciwko prawu tey oekonomiey klucze de manibus possessorum odebrali y do zamkowej na skarb dispositiey przyłączyli, iako to: klucz Babinski, Ulicki, Medynicki y Zadniestrski; czyniąc zatym dosyc wyraznemu commissiey rescriptowi:

Naprzod klucz Babinski ad sequiorem informationem sub titulo wioski Brzegow uproszony y zaiachany od JM. Pana Gidzinskiego czesnika Lwow-skiego odebralismy. A że niemało w tym kluczu przez tegosz JMci w crescentiach tak rocznich y tego rocznich, także zasiewach y innych prowent-

tach poczynione są szkody, tedy spisać ich urzędowi zamkowemu Samborskiemu y do grodu per oblatam podać zlecamy, aby iuxta praescriptum commissiey JM. Pan instigator koronny mógł te szkody iure mediante vindicare.

Co się tkanie klucza Ulickiego, ponieważ JM. Pana cześnika koronnego w obozie na ten czas będącego nasza non prevenit requisita, tedy wydaliśmy uniwersał na odebranie klucza tego y samę JM. Panią cześnikową koronną obwieszczać o tym odebraniu expostulowaliśmy, aby zatrzymaną czterech tysięcy roczną z tego klucza provenientią, która się JM. Panu Ebertzowi w defalce przyimuie do skarbu, sine mora wypłacić Jey Mć kazala, w czym gdy żadney rzetelney nie odbieramy od Jey Mci resolutiey, donieść to skarbowi J. K. Mci deklaruiemy.

Klucz Medynicki ponieważ JM. Pan starosta Rzemyski sam ultro declarował w dispositiā zamkową oddać, tedy zlecając to odebranie JM. Panu administratorowi względem praetensiy poddanych, umyslnego posyłałismy in fundum inquisitora, przy którym wszystkie poddaństwa skargi y wzajemne JM. Pana starosty Rzemyskiego praetensie examinowane, decidowane y uspokojone.

Klucz Zadniestrski in possessione JM. Pana kasztelana Wołhynskiego będący lubo podobney odebrania na skarb podlegał ordinatye, że iednak praetensia JM. Pana kasztelana dwóch tysięcy talarow bitych na tym kluczu zaległa, do których odebrania, ani sam JMć w obozie na ten czas będący, ani plenipotent iego non comparuit, przeto z odbieraniem tegoż klucza tantisper do powrotu JM. Pana kasztelana z obozu y dalszey J. K. Mci decisiy zatrzymaliśmy się; interim aby namiestnik JMci pilnie y dobrze zasiewał, przeszkod żadnych powinnościom zamkowym y arendom nie czynił, autoritate commissiey terazniejszy napomnieliśmy.

VII. Punctum.

Względem kluczoŹ Kupnowskiego y Waniewskiego.

Dosyć czyniąc praescripto commissiey pp. possessorow natiey Wołoskiej w kluczach Kupnowskim y Waniewskim reclinatoria mających, nie tylko samych między sobą rozsądziliśmy, ale y praetensie od poddanych zachodzące decidowaliśmy.

VIII. Punctum.

Zatamowanie przeszkod w warzeniu y venditiei soli.

Wyrażony iest y nam singulariter zalecony w commissiey punct, abyśmy około warzenia y venditiei soli zachodzące od JM. Panow dzierżawcow y woytow impedimenta na gruncie uważyli, w czym gdy pilną ex munere nostro czyniliśmy inquisitiā, doniesiono iest nam przez officialistow zupnych, iż antiquitus starostwo Drohobyckie w Modryczu iednę tylko pa-

new miało, a teraz dwie usurpuie cum praeiudicio prowentu skarbowego, iako się to y przez rewizią naszą verifikowało. A zatym pilną uczyniwszy na to animadversią, zalecilismy JM. Panu administratorowi terazniejszyemu, aby się tey skarbu J. K. Mci krzywdy serio upominał y oney czynić nie dopuszczał, interim tosz samo donieść skarbowi krola JM. z powinności naszej commissarskiej nie omieszkamy.

Tegosz starostwa dzierżawca JM. Pan Bekierski, (iako nam relatum), otrzymawszy per contractum zuppy starostwa Drohobyckiego, soli z zupp krolewskich na venditiā y z gosty albo na kredyt brać zakazuie, łatrow y drew ludziom starostwa Drohobyckiego z lasow J. K. Mci Drohobyckich, (ktore dotąd pro communi usu zupp niebronione były), do zuppy krolewskiej wozić zabrania, a z osobna mając własny czeheryn, przeciwko prawu y zwyczajowi sol z niego w beczki bic każe, co iż cum praeiudicio notabili prowentu skarbowego dzieie się, recommenduiemy JM. Panu administratorowi terazniejszyemu, aby nieodwłocznie z tymże JM. Panem dzierżawcą expostulował y skarbu J. K. Mci indemnitem władzą administratyei swojej bronił y zasczycał.

Otrzymali tesz tu czeherenicy Drohobyccy declaratiā commissiey naszej, aby tylko po cztery grosze od czeheriny płacili, ale tesz y pp. officialistowie zupni doglądać tego pilno powinni, aby cisz czeherenicy tołpiastą tylko sol warzyli y większych czeheryn nad zwyczaj dawny nie usurpowali, a iesliby się pokazały większe, onych zamnieyszyc kazali, co także osobiwey JM. Pana administratora animadversiey recommendatur.

Aleć y we wsi Nahuiewiczach w woytostwie JM. Pana Nahuiewskiego, iako nam doniesiono, iż ten irrepsit abusus, że miasto soli tołpiastey w beczki warzoną biā cum detrimento skarbu, co iesliby tak bydz miało, chociaż za nowym przywileiem, ktorego nam niepokazano, tedy JM. Pan administrator, non obstantibus ullis privilegiis, bronic hunc abusum in virtute commissiey terazniejszy y niedopuszczać omnino każe.

Tego zas wszyscy panowie officialistowie zupni, pisarze składowi y straznicy przestrzegac pilno będą, aby soli z zupp innych oprócz krolewskich ku Sanu tak na składy, iako y na venditiā ku Zamoysciu nie prowadzono, owszem aby takową sol in praeiudicium skarbowey wywiezioną według prawa zabierano y na skarb confiskowano, mocą niniejszey commissiey zlecamy.

IX. Punctum.

Uważenie praw y przywileiow.

Ktorekolwiek prawa y przywileie w tey oekonomiei widzieliśmy cum iustitia et rationabili aequitate zgadzające się, approbowaliśmy, ktore zaś prawu przeciwne albo prowentom J. K. Mci skarbowym szkodliwe znaydowały się, takowe albo totaliter z cassowalismy, albo słuszną onych ad terminos rationabiles circumscriptiā uczyniliśmy.

X. Punctum.

Rachunki miasta Sambora.

Maiąc speciali puncto recommendowaną revisią praw miasta Sambora y odebranie rachunkow z prowentu na ammunitią ordinowanego uprosilismy e medio nostri JM. Pana Walentego Arcemberskiego dworzanina J. K. Mci, kolegę naszego, y JM. Pana Gabriela Winnickiego podczaszego Przemyslskiego commissarza skarbu Rzeczypospolitey, aby ziachawszy do ratusza Samborskiego prawa y przywileie miasta tego, iesli są in sua debita exequutione, uważyli, rachunkow z dochodu na ammunitią należącego wysłuchali, y ieżeli iakie praeiudicia et abusus przeciwko dawnym prawom y zwyczajom in regimen et statum miasta tego irrepserunt, inquirowali, poprawili y connotowali.

Condescensia commissarzow deputowanych ad praetorium.

Actum in praetorio civitatis S. R. Mtis Samboriensis vigore commissionis eiusdem S. R. Mtis sabbatho ante festum Exaltationis S. Crucis proximo anno Domini millesimo sexcentesimo nonagesimo octavo.

Walenty Maciej Arcembski, dworzanin y commissarz J. K. Mci, Gabriel Winnicki, podczaszy ziemi Przemyslskiej commissarz skarbu Rzpty, e collegio commissionis deputowani condescendimus na ratusz y podług instrumentu commissiey J. K. Mci sprawuiąc się, fundata iurisdictione commissoriali, prawa y przywileie miasta tegosz Sambora iudicialiter compořtare y one reproducere kazalismy, ktore gdy nam były produkowane pytalismy się, ieżeli te prawa in suo debito vigore zostaią y praeiudicium albo lesiey iakiey w czym y od kogo nie ponoszą. Na co zaraz przedmiescie Samborskie odezwało się z propositiis swymi przeciwko magistratowi miasta Sambora ratione convulsionis eorundem iurium w niektorych punctach, iako iest niżej wyrażono.

Instantia uczciwych Matheusza Gregusia, Jana Falusia, Thomasza Zimniaka, Andrzeia Mikolayca, Matheusza Migdała lantwoytow swoim y całego pospolstwa przedmiescia Samborskiego imieniem.

Po tak wielu złych czasach y wytrzymanych to przez związki to przez przechody żołnierza po smierci Naiasniejszego nam panującego Jana III uciskach, że tandem Pan Bog po pladze swojej na nas ubogich ludzi dobrotliwie weyrzał, dawszy nam łaskawego Pana Naiasniejszego Augusta Wtorego, za ktorego panowanie w niezamierzone lata supplikuemy y suplikowac będziemy Naywyższemu Maiestatowi Boskiemu, ktory więcej nisz panskie, bo oycowskie maiąc pieczołowanie o nas ubogich, Wielmożnych W. M. Panow na rozsądzenie krzywd naszych raczył nam tu zesłać; więc my w osobie panskiey przyimuiąc Wielmożnych W. M. Panow cieszkcie na-

sze przeciwko Magistratowi y całemu miastu gravamina, krzywdy y w prawach nasze laesie do świątobliwego sądu punctatim proponuemy przy podaney imieniem całego pospolstwa przedmieyskiego supplice.

Et primo: że nas Magistrat na niesłuszne składki pociaga, sosze y lauda prywatnie, nie tak, iako prawo mieć chce, ale inconsultis nobis uchwała y czasem ad commodum privatum obraca. Sąd J. K. Mci commissarski po wysłuchaney w tym punkcie et serio zważoney controversiey y reproductiey przez miasto lonharskich registrow, percept y expens, iako o tym dekreta commissarskie wyraznie constituerunt, od impetitey w tym punkcie wolny Magistrat cum communitate czyni. Nihilominus poniewasz się po części pokazało, że panowie radni, ut moris est, na schadzkach swoich na ratusz tak ratione umowy, contributiy, iako y przy rachunkach od przedmiescia deputowanych lunherow ingrately przyimowali et a consiliis od siebie ich aliquoties oddalali, providendo tedy ulteriori indemnitati iurium, ktoremi in unum się tak miasto, iako y przedmiescie tutantur, nakazuie, aby insisterendo prawom y dekretem kommissarskiem singulariter anni millesimi sexcentesimali nonagesimi primi do każdego podatkovania y soszowania, (ktore na społeczne dobro miasta y przedmiescia obracac się będzie), przedmieszczanie rowno z miastem należeli, Magistratus zas y miasto na przedmieszczanow pomienionych contributiey inaczezy kłaść nie będą, tylko iako commissia an. 1680 a druga 1691 disposuerunt, to iest, żeby przy każdej takowej uchwale dwoch deputowanych z przedmiescia także przy rachunkach lunharskich grately przyiętych bywało, y nie wprzod po przedmiesciach nowe uchwalać będą contributie, asz eo modo z przeszley sufficientem oddadzą rationem mocą dekretu tego.

Secundo. Cisz lantwoytowie proponowali, że w podwodach są uciążeni, ktore od nich wyciąga miasto, nie sprawuiąc się secundum privilegium Naiasniejszego Krola Zygmunta anni 1532, ktory przywilej tak mieć chce, gdy podwody nad mil pięć daley idą, aby ie miasto swoim kosztem sustentowało y w szarwarkach tygodniowych potracąło y szkody, ktore się w drodze przytrafiaią, communi sumptu z przedmiesciem nadgradzało, także od iazu grodzenia albo nie zawsze wysylaia, albo ludzi niezdolnych do roboty, co musi przedmiescie swoimi robotnikami nadgradzać.

O ten punkt pilno inquiruiąc nie znalazł sąd J. K. Mci bydz winnym Magistrat, poniewasz krzywdę tę w podwodach in communi temporum iniuria podczas związku residuiącego w Samborze mieli, kiedy sobie żaden gospodarz w domu wolen nie był, do iazu tesz ubiiania miasto wysylało, zaczym tak Magistratus iako y communitas a praesenti termino liberi pronunciantur, na przyszle zas lata Magistrat według przywileiu anni 1634 y commissiey 1691 sprawiąc się powinni tak w szarwarkach, podwodach iako y około iazu vigore praesentis decreti.

Ad 3-tium. Aby za długi mieyskie szlachta nie grabila przedmieszczanow, iako się nam stało z JM. Panem Biereckiem, ktory za mieszanina

przedmieście nullo iure zagrabił, iudicium decernit, aby miasto wcześniej takie długi z creditorami uspokajało, żeby przez to niewinni nie bywali w oppressiach, która jeżeliby miała być takowa z okazji miasta, miasto od impetitię przedmieszczan zastępować powinno y z tej okazji uroszczone szkody y praetensie nagradzać ma. Jakosz w sprawie z JM. P. Biereckim, który za mieszczanina przedmieście zagrabił, in instanti wydac miasto powinno szkody y unkosztow praetendentibus przedmieszczanom złotych siedm-dziesiąt, a dom pozostały obwinionego y zbiegłego mieszczanina Grygra Barszczowskiego, który causavit tę grabież in suam possessionem w tych pieniądzech ad extenuationem miasto odebrać powinno.

Ad 4-tum. Praetenduią sobie panowie mieszcianie, abyśmy równo z nimi przyłożyli się na sprawę z panami Kulczyckimi.

Ponieważ jest to deductum miastu, że z poddzwonka ratusznego tumult się stał z panami Kulczyckimi, przy którym przedmieszczanie nie byli, ani okazji nie dali do tego tumultu, sąd J. K. Mci commissarski od wszelkich contributy y składek na uspokojenie tej sprawy wolne przedmieście czyni.

Ad 5-tum. Tutando się przywilejem Naiasniejszego krola JM. Michała panowie radni, który uwalnia dom ieden y ogród ieden od podatkow, więcej pod to podkładaia gruntow, y lubo obszerności pol trzymaia, od nich nic nie daia.

Ten punkt examinuiąc żadnego takowego z radnych nie pokazali, bo gdy była ta obiectia, kwitami się de persoluto składali, dłaczego iudicium praesens incompetentem bydz actionem uznać, przestrzega iednak, aby żaden nad obloquentia prawa wspomnianego ad commune aerarium z domow, ogrodow y gruntow pospolitego podatku nie uchylał się płacić, y jeżeliby który takowy się znalazł, ad officium administratoriale odniesiony y tam poenis arbitrariis skarany bydz powinien.

Ad 6-tum. Pociagaia nas panowie radni przy electię lantwoytow przedmiejskich na niezwyčajną sobie in vim tractamenti contributia, iako tesz od dekretow i innych processow za ekstrakty et iudicata nad prawo na nas wyciagaia, czego że przedmieście dokazało Magistratowi, sąd J. K. Mci lubo punibilem uznał bydz za to Magistratum, że iednak tylko raz ta extorsia bezprawna bydz się pokazała, poenam condonuię a przytym serio sub privatione de officiis iniungit, jeżeliby zmiarkowac chcieli in posterum pomienione wymyslnie składki, od dekretow zas y innych ekstraktow takową brać powinni solutia, iaka iem jest w statucie mieyskiem opisana, sub simili rigore praesentis decreti vigore.

Ad 7-mum. Na innotescentie J. W. JM. Pana podskarbiego nadwornego koronnego musieliśmy się do miasta przyłożyć hyberną więcej nad naszą powinność.

Uważaiąc sąd J. K. Mci wielką animadversia nad znacznie pogorza-
łem natenczas miastem, innotescentie o wydanie pomienionej hyberny

przedmieściu pro grato acceptować, non plus tylko pro hac sola una vice, każe, czego potym praetendowac do przedmieścia miasto nigdy nie będzie powinno, ale w każdych contributiach, które pro bono miasta y przedmieścia subsequentur, do połowy wypłacenia należeć będą powinni iuxta obloquentiam privilegiorum.

Ad 8-vum. Magistrat z miastem quantitate żołnierzy przekładaia nas przedmieszczanow, zkąd iesteśmy iniuriati w większych expensach.

Ponieważ deductum est regestrami, że równe na pomienionych żołnierzow miasto miewało expensa, insistendo propositię tego punktu, providendo przysłym czasom iudicium decernit, aby ilekolwiek żołnierz stawac będzie, połowicę między siebie miasto położyło ludzi et parem medietatem do przedmieścia odsylało.

E converso instantia miasta przez burmistrzow, aby reverentiam przedmieszczanie onychże iako starszyny swoje y wszelkiey zwierzchnosci mieli, które nie miewali, iudicium S. R. Mtis commissoriale, w tym punkcie reasumuiąc commissia anni 1691 d. 2 Decembris, nakazuie, aby urzędowi mieyskiemu, starszynie y wszelkiey zwierzchnosci według swoich dawniejszych i tym opisanych przywileiow y commissię przedmieszczanie subiecti byli, y wszelką iem oddawali reverentia, także w rzeczach z słusznoscia się zgadzaiących posłuszenstwo, Magistratus wzajem y starszyna żadnego bezprawnego ciężaru na nich klasc nie powinni, ale we wszystkim do dispositię praw y dawnych przywileiow referować się maia y podług opisania ich z przedmieszczany sprawać się tenentur.

Secundo cisz proposerunt przeciwko przedmieścia lantwoytom, że się z contributię, które między sobą z gromadami przedmieyskimi uchwaliaia, tak de perceptis iako y expensis, swojemu pospolstwu nie rachuią, a dlatego ten między nimi nieporządek, że ludzi między sobą znaiących się na piśmie et per consequens na arithmetice nie maia, sąd J. K. Mci commissarski iustam illationem do porządku przedmieścia służącą bydz uznawa et reassumendo przez prawa y dekreta commissarskie postanowioną w miescie ordinatia, która y w terazniejszym dekrete wyżej się wspomina, o rachunkach z lunharami, takową mocą terazniejszego dekretu czyni ordinatia, aby wzajemnie iako przedmieście dwuch z między siebie mężow do słuchania rachunkow na ratusz ordinować powinno, tak tesz y miasto dwuch z między siebie deputowanych przydawać będzie przedmieściu, ilekolwiek rachunki lantwoyci swoim gromadom czynić będą z odebranych składek y wszelkich contributy; którzy deputaci exactam czynić będą powinni animadversionem nad tymisz rachunkami y one natenczas in publico illo suburbio consessu odbierać, odebrane rekoma swoimi podpisać, de bene aut male calculato pospolstwo y gromady przedmieyskie informować powinni będą, przedmieście wzajem y z swoimi woymi należyte mieysce z uczciwoscia będzie iem dawało; ażeby zaś bez controversię y dla większej investigatę rzeczy pomienionę się rachunek odprawiał, przestrzegać będą

pp. radni y z miastem, aby taliter od miasta deputowani na verificatie tych rachunkow byli possessionati w gruntach przedmiejskich.

Po expediowanych tedy eo modo ad instantias tak przedmiescia, iako y miasta supplikacyach weszliśmy in calculationem prowentow y expens tak mieyskich iako y cekauzowych, ktorych secundum decretum commissionis anni 1681 sufficientissimam znaleźliśmy ordinationem, więc że się verifikowały expensy z perceptami propter informationem skarbu proventu tylko mieyskiego y cekauzowego ponimus connotationem ab anno 1681, to iest od postanowienia ordinationey Wielebnego JM. X. Wyżyckiego opata Czerwńskiego na ten czas z innymi JMciami w teyże commissiey wyrażonymi commissarzami, usque ad annum 1697-mum.

Znalazło się tedy prowentu mieyskiego percepty zł. 39639 gr. 12, cekauzowego prowentu ab eodem anno 1681 ad annum 1697 zł. 3385 gr. 26, ktore to percepty z expensami nam produkowanymi rationabiliter zgadzały się, iako registra naszymi rękami podpisane obloquuntur.

Condescendimus potym do cekauzow, w ktorych post verificatam realitatem et combinationem z lustratiami corocznymi mieyskimi znaleźliśmy po części amunitiey cekauzowey auctionem, ktore lustratie ich dobrym porządkiem w xiędze opisane podpisałismy. A ponieważ cekauz mieyski szczipły ma provent et sufficere ammunitiey nie może, tak iakoby należało, nakazuujemy praesentis decreti vigore y nadałemy proventu nowego auctia, to iest z ratuszney roczney arendy zł. 150. Item czynsz z dworzyska starego y z domow wałowych, co czynić może, do dawnego prowentu pomienioną commissią 1681 nadanego przydałemy, ktory prowent do dispositiey panow cekauzowych należeć powinien ab actu praesentis decreti vigore na same tylko potrzeby cekauzowe.

A że się z verificatiey registrow cekauzowych pokazało, et primo in an. 1691, że za kamien prochu z rozkazania P. Kolńskiego y P. Martuszkowica syndyka y pana Kupczykiewicza wzięto pieniędzy zł. 27; item anno 1694 za burmistrzowstwa sławetnego Stawkiewicza na ryby zł. 20; item w roku 1695 za burmistrzowstwa sławetnego Woyciechowskiego tenże burmistrz do siebie odebrał sam zł. 181, zabiegając tedy sąd J. K. Mci commissarski tantae licentiae przeciwko wyraznym dekretem y ordinationom commissarskiem, którą intratę cekauzową na same tylko potrzeby cekauzowe chcą mieć erogowaną, tych wszystkich punibiles bydz censet y nakazuie, aby sławetni Kolński, Martuszkowicz y Kupczykowicz summę za kamien prochu zł. 27 in instanti do cekauzowych registrow wniesli et pro hoc temerario ausu każdy z nich z osobna po trzech grzywien winy na potrzeby cekauzowe dali et iudicio totidem; sławetny Stawkiewicz burmistrz także, aby wziętą na ryby summę zł. 20 wniosł do rejestru cekauzowego y winy na potrzebę cekauzową dał grzywien siedm et iudicio totidem; sławetny Woyciechowski burmistrz, aby do rejestru cekauzowego wniosł summę zabraną zł. 181 y winy dał grzywien dziesięć na potrzebę cekauzową et iu-

dicio totidem, ktore summy importare y wypłacić z winami powinni do cekauzu od aktu dekretu tego za niedziel cztery et iudicio in instanti sub maiori poena et sessione praetoriani carceris, do czego ad celeriozem executionem additur officium administratoriale z urzędem woytowskim, salva repetitione tymże panom burmistrzom summarum et luitarum w tych, ktorzy sub officiis ich te summy brali.

Żeby zaś takowe ausus et excessus nad prawa y dekreta commissarskie napotym nie działy się, sąd J. K. Mci zakłada vadium grzywien sta pro commodo cekauzu et privationem ac incapacitatem nazawsze wszelkich urzędow y praerogatyw, ktorakolwiek osoba ważyłaby się z prowentow cekauzowych pro commodo privato participare. Tosz y pp. cekauzowi teraz y na potym będący vadium podpadać mają, ieżeli się będą ważyli prowenta cekauzowe ad privatos osób usus dispensować, iakosz y ten cekauzowy byłby punibilis, u ktorego się ten mankament w registrach pokazał, tylko że go swoim dekretem mors praevenit.

Admonetur zatem Magistratus cum officialibus, aby porządne registra perceptarum et expensarum corocznie secundum normam sibi praescriptam liquidowali, a po liquidatiey na ratuszu deponowane chowali, sub privatione de officiis et perpetua eorum incapacitate.

XI. Punctum.

Obrona lasow y granic.

Mając wyrazne praescriptum commissiey, abyśmy wszelkie szkody y praeiudicia w granicach y lasach oekonomicznych od sąsiad bliskich zachodzące serio scrutamine uważyli, gdy od pp. leśniczych eo nomine od nas requirowanych pewną odbieramy wiadomość, iż lasy Medynickie od pogranicznych wsi Lisiatycz y Pieniczyn w dzierżawie JM. Pana strażnika koronnego będących, a lasy Starosolskie od dobr Szuminy y Lasek JM. Pana Mniszcha starosty Sanockiego dziedzicznych wielką ponoszą ruinę y desolatią, zdało się nam autoritate commissoriali posłać in fundum inquisitorow, ktorzyby revisią szkod tamecznych uczynili, a oraz JM. Panow possessorow powagą J. K. Mci requirowali, aby od dalszych czynienia szkod y naiazdow na lasy oekonomiczne supersedowali, ale wysłani od nas pp. revisorowie uczyniwszy dowodną o wielkiem spustoszeniu lasow relatią informowali nas, iż gwałtowney zawziętości y naiazdow na pomienione lasy żadna admonitia compescere nie może, ale inszych trzeba do poskromienia szukać sposobow; my tedy commissarze, quod praesentis consilii erat, JM. P. administratorowi terazniejszemu serio zlecilismy, aby ex brachio władzy swoiey administratorskiey pomienionych lasow indemnitate manu forti bronić kazał, niżeli dalsza w tym za informatią naszą od skarbu J. K. Mci będzie resolutia.

Poddanym także oekonomicznym y innym, cuiuscunque conditionis, osobom chcemy mieć surowo inhibitum y cale zakazujemy, aby drew z lasow Starosolskich od żuppy Szuminskiej wozic nie wazyli się, ale tylko do krolewskiej, a to pod zabieraniem y utratą podwod y dobytów, czego osobliwa panom lesniczym y żupney straży zaleca się attententia.

XII. Punctum.

Względem incursiey w krainę Wołoszańską.

Inquirowalismy per seriam indagationem, z czyieyby okkaziey stała się Węgierska w krainy oekonomiczne incursia, ale nam dowodnie było deductum, iż JM. Pan Turecki rothmistrz Smolakow ziemi Przemyskiej ad custodiam granic per laudum destinowany z powinności swojej głównego zboycę y principalnego incursora granic, niejakiego Becca, osobliwą odwagą poymać y w Samborskiem ratusznym więzieniu, (iakośmy zastali), osadzić kazał: czego mściąc się zboycy Węgieŕscy, zebrawszy niemłą kupę, na wies Turkę dziedziczną JM. Pana rothmistrza tegosz gwałtownie naszli, dwor y wies zrabowali, oyca starego temusz JM. Panu rothmistrzowi zabrali y do Węgier zaprowadzili, przy ktorey incursiey niektórym wsiom krainy Lubochoŕskiej dostało się, w czym od samego JM. Pana Tureckiego ustną iustificatią odebralismy y dalszą około granic attententią, przydając nawet Smolakow oekonomicznych iuxta exigentiam, zleciliśmy.

XIII. Punctum.

Względem aggrawaty od duchownych ritus graeci.

Lubo żadna przy nas od poddanych nie zaszła w tym querimonia, żeby sub titulo soboru duchownego mieli bydz aggrawowani, iesliby iednak in posterum takowe aggrawatie znaydować się miały, JM. Pana administratora terazniejszego muneris erit, poddanych tutejszych providere indemnitati.

XIV. Punctum.

Ordinatio dalszego porządku oekonomiey.

Obowiazał nas ostatniem punktem reskript terazniejszey commissiey, cokolwiekby do dobrego tey oekonomiey porządku y conserwatiey prowentow skarbowych należało, abyśmy pilną animadwersiā uczynili y przez osobliwą ordinatią porządnie opisali. Czyniąc zatym dosyć obligowi naszemu, cokolwiek baczyliśmy tey oekonomiey congruum, in ipso cursu et textu operis iusz dostatecznie wyraziliśmy, y tu iednak supplement ieszcze niektórych ordinaty potrzebnych przydajemy.

Supplement ordinaty do lepszego in posterum porządku.

1-mo. Poniewasz potissima pars prowentow oekonomicznych na karczemnych arendach consistit, a niektorzy pp. woyci, wolnicy, duchowni y sołtysi nad dawny zwyczaj mimo własną potrzebę liberam propinationem piw y gorzałek sobie passim usurpują, tedy JM. P. administrator terazniejszy seriam animadversionem uczyni, aby ultra antiquos usus żaden sobie karczemnego szynku nie praetendował, ale żeby ta oekonomia ad instar lat tenuty Naiasniejszey krolowey Jey M. Mariey Kazimiry przy skarbowych karczmach inviolate zostawała; w osobliwey iednak animadversiey JM. Pana administratora terazniejszego powinny bydz arendy skarbowe w Dublanach y Starym Miescie, aby tam JM. Xięza plebani zadnych szynkow y karczem nie usurpowali, czego aby JM. Pan administrator manu forti bronie kazał, singulariter zlecamy.

2-do. Poniewasz niemåle subsidium arend oekonomicznych są młyny, ktore passim pustoszeją, tedy aby JM. Pan administrator curam reparaty onych wziął, przed się zalecamy; na ktore to młyny gdyby iakie ode dworu ad malam informationem miały wyniesc alienativa rescripta albo donativy, tedy onych JM. Pan administrator acceptowac nie powinien, owszem avulsa recuperowac, gdysz przez tę avulsią młynow arendy oekonomiczne upadaćby musiały.

3-tio. Pokazało się dowodnie na terazniejszey commissiey, iż wolnikow, sołtysow, popowiczow ultra spheram et contenta przywileiow znaczny excrevit numerus, ktorzy nie mogąc się na swoich osiadłościach pomieszcic, grunta gromadzkie sieją, bydła na nich pasą y wychowują, a z tychże zasianych gruntow do expensy podatkov z gromadami aequaliter nie chcąc pociągac, zasłaniają się prawami y gromady ich oplacać muszą, zlecamy tedy JM. Panu administratorowi terazniejszemu, aby po kluczach y krainach słuszną uczynic kazawszy lustratią, cokolwiekby się więcej takowych osob znaydywało nad specificatią w przywileiu, tych aby z wolnictw, sołtystw y popostw zganiać a na gromadzkie grunta przesadzać kazał.

4-to. Doniesli nam pp. officialistowie żupni y prowentowi, iż niektorzy pp. donatariuszowie w dzierzawach swoich praepediunt exekutią zamkową, iako to do wyganiania z solą do brzegu, z drwami do żupp y do wybierania czynszow, a zatym proprii muneris będzie JM. Pana administratora terazniejszego, aby tę exorbitantią poskromić, a zamkową iurisdictionem ad observantiam debitam przywieść kazał.

5-to. Uskarżała się przy rewiziey żupney gromada Kolpecka, że przedtym za wolne drew z lasow Drohobyckich na potrzeby żupp wożenie nie dawali tameczni poddani tylko po fl. 4 na rok do prowentu starościnskiego, a teraz na nich włożono po złotych sześćdziesiąt, a z osobna p. podstarosciemu y pisarzowi trzy bite talary honorarii dawać muszą, y luboby z inszych lasow taniey drew dostać mogli, przeciesz od p. administratora

tamecznego wożąc y nie wożąc drev coguntur do tey roczney pensiey, co isz commissia nasza baczy, iuribus krola JM. y tym poddanym summe praeiudiciosum, tedy zleca JM. Panu administratorowi terazniejszemu, aby upominał się serio tey krzywdy poddanych y czynić iey więcej nie dopuszczał.

6-to. Doniesiono iest nam, isz wies Terszow w dzierzawie JM. Pana Ulanickiego y wies Radylicza w possessiey JM. Pana Brockiego zostaiące od zpolnych z oekonomią podatkow, hybern y skladek expensowych wylamują się y onych wydawac aequaliter nie chcą, co isz supremo iuri Krola JM. y całej oekonomiey praeiudiciosum, tedy obligujemy serio JM. Pana administratora, iszby te wsi ad aequalitatem podatkowania y podlegania ordinatyei zamkowej przywiódł, czego possessores bronieć nie mają sub privatione tych dzierzaw za doniesieniem takowej renitentyei skarbowi Krola JMci.

7-mo. Uważylismy to ab experimento, isz największe stąd na całą oekonomię emergunt zawody, oppressie y ubogich ludzi depauperatie, że poddani oekonomiczni bez wiadomości urzędu zamkowego y przysiężnych dłużą się na grunta swoje u różnych osob y onym privato ausu karty, zapisy y obligi na dobra swoje wydaia, a potym gdy w wypłaceniu takowych długow non sufficiunt, creditorowie osobliwie szlacheckiey condiciey na wsie y grunta naieżdzaia, exequiia y całą gromadę per potentiam agrawuia; a zatym in futurum takowym zabiegaiąc oppresiom postanawiamy, aby żaden poddany oekonomiczny bez wiadomości urzędu zamkowego y przysiężnych zaciągac długi u wszelakich iakieykolwiek condiciey osob na część albo grunty swoje nie ważył się, a ktoby takowemu cuiuscunque status creditor odważył się prywatnie dać pieniędzy, tedy absolute przepadać maia y upominac się ich nikt ullatenus nie powinien. Jesliby zaś cum scitu zamkowego y przysiężnych trafiło się poddanemu zadłużyć, tedy provisio od summy zaciągnionej większa być nie powinna, tylko po złotych dziesięciu od sta, y ieżeliby większą creditor wyciągał, tedy takowa superata w summe principalną powinna bydz potrącona; co się y na dawniejsze długi zaciągac ma ex declaratione terazniejszey commissiey.

8-vo. Doszlismy tego ex querimonia poddanych, isz gdy urząd zamkowy podatek albo składkę iaką na oekonomię postanowi, która więc rzadko punktualnie wydawana była, tedy exequutorowie od zamku zesłani niezmiernymi depactatiami poddanych agrawuia y do expens na wikt y contentatją niezwycajnych przywodzą, a zatym poskramiaiać tę exorbitantją obowiązuemy JM. Pana administratora, aby expensa tych executiy y wiktowania exekutorow ad certum moderamen reducere kazał, y ktoby ultra modum praescriptum ważył się depactowac poddanych, instantanee karał y szkody nagradzac kazał, które przysiężni spisane urzędowi zamkowemu donosic y praesentowac powinni.

9-no. Doniesiono iest nam, isz JM. Pan Pruszczycki chorąży Żytomirski uprosiwszy sobie bezprawny iakiś reskript u przeszlego ś. p. Krola JM. na pewne łaki y pastwinki nad Dniestrem do klucza Medynickiego należące, z tychże pastwisk accidentie onemu nienależyte wybiera, co isz zdawna do inwentarza oekonomicznego należało, tedy JM. P. administratorowi terazniejszemu zlecamy, aby ten prowent ex abusiva possessione vindikował y do skarbowego inwentarza przywrocil.

10-mo. Wyszło z podpisem commissiey naszej niemało libertatyi, osobliwie na conflagraty pogorzecom y innym querulantibus, więc że commissia nasza in absentia protunc JM. Pana administratora y rządow oekonomicznych dostateczney mieć nie mogła o wszystkim informatyei, tylko na skwierk ludzi utyskuiających in spem uwagi y decisiey przyszlego JM. Pana administratora te libertatie y folgi podpisywała, tedy tasz commissia singulariter obligue JM. Pana administratora, iszby słuszną in fundo tych libertatyi uczynic kazał verifikatją y według exigentyei inwentarza y samey słusznosci z niemi postąpił.

11-mo. Informuie się commissia nasza ex ipsa egestate ubogich ludzi, ktorych lzy dotychczas nie osychaia, utyskuiać na wielkie szkody przez związek przeszly poczynione, ktorych że dotychczas nalezyta conscriptia y connotatia nie stała się, tedy commissia nasza id muneris zleca JM. P. Kazimierzowi Gruszewiczowi przeszlemu tey oekonomiey pisarzowi, aby po kluczach, krainach, miastach, miasteczkach y całej włosci szkody te in sua qualitate et quantitate dostatecznie opisal y connotował, a zpisane porządnie do grodu per oblatam podac y z kluczw, także krain, przysiężnym, a z miasteczek radnym poprzysiadz one kazał, do czego mu zamkowy urząd dopomodz powinien; a lubosmy ad rationem przyszley pracy pomienionemu JM. Panu Gruszewiczowi złotych trzysta przez commissarską assignatją naszą naznaczyli, gdy iednak pomienione opus conscriptiey do skarbu przywiedzie, dalszą mu za assignatją J. K. Mci skarbową z contributy expensowych tey oekonomiey przyrzeklismy gratitudinem.

12-mo. Więc że z tey oekonomiey JM. Panowie administratorowie niektore pensie solne y pieniężne extra contractum annuatim wypłacać zwykli, tedy aby JM. Pan administrator terazniejszy miał pewną tych pensiy notitiam, zdało się nam pensionarz dawny dobrze wyexaminowany z nowymi auctiami dla informatyei hoc loco inserowac.

Pensie roczne tak pieniężne iako y solne z zupp oekonomiey J. K. Mci Samborskiey nalezyte.

Extra contractum:

Z zuppy Starosolskiey Wieleb. Kapitulie Przemysłkiey soli beczek 36
Xięży Wikariom tamecznym soli beczek 24
Mansionarzom 11

Do ambony Samborskiej	40
Do plebaniey Staromieyskiej	40
JM. P. sędziemu Przemyślkiemu	30
JM. P. podśędkowi Przemyślkiemu	20
JM. P. sędziemu grodzkiemu Przemyślkiemu	30
JM. Panu pisarzowi ziemskiemu	20
JM. P. podstarosciemu grodzkiemu	20
JM. P. regentowi grodzkiemu	10
JM. P. vicesregentowi grodzkiemu	15
JM. P. podstarosciemu Starosolskiemu	20
JM. P. patronowi oekonomicznemu	10
Dzwonnikowi Starosolskiemu	26

Z tamtądże pieniężne:

Wielebney kapitule Przemyślkiej na rok złotych	48
Kościółowi Tyrawskiemu złotych	18 gr. 18
Kościółowi Samborskiemu złotych	32
X. plebanowi na kwartał po fl. 12, złotych	48
X. Altaryscie Polskiemu złotych	10
Bakalarzowi Solskiemu złotych	104
Organiscie co tydzień po fl. 1, babkom do szpitala po fl. 1 gr. 15, złotych	130
Zwaryczom do cerkwi na tydzień po fl. 1, złotych	52
Do woytostwa Staromieyskiego ratione młyna zło- tych	300

Z żuppy Drohobyckiey:

Przewielebney kapitule Lwowskiej beczek soli	88
JM. P. podstarosciemu Samborskiemu soli beczek	30
P. pisarzowi prowentowemu	20
P. pisarzowi dekretowemu	20

Zamek płaci extra contractum:

Quarty do skarbu	zł. 2445
OO. Bernardynom	» 1200
OO. Dominikanom Samborskiem	» 33 gr. 10
Do fary Samborskiej za dziesięcinę Dąbrowską	» 20
Za dziesięcinę z Mistkowic Mistkowską	» 60
Do altaryey Mandrzykowskiej przy katedrze Lwowskiej	» 17 gr. 5

Co zaś skarb przyimuie nowey auctiey.

Z żupp Drohobyckich:

Przewielebny Jey M. Pannie Xieni conventu Sw. Be- nedykta wszystkich Świętych Lwowskiego	zł. 6000
OO. Bernardynom Samborskiem nowey auctiey	» 800

A z osobna:

Pomienionej Iey M. Pannie xieni conventu S. Bene- dykta Wszystkich Świętych Lwowskiego soli beczek	200
Iey M. Pannie Xieni Samborskiej soli beczek	50
JM. Panu Winnickiemu podczaszemu podolskiemu	60

Do ktorego pensionarza poniewasz niektore przybyły nowe auctie, iako to Przewielebney Iey M. Pannie Xieni conventu Lwowskiego reguły S. Benedykta pensiey roczney in paratis flor. szesc tysięcy, teyże Iey Mci pensiey solney beczek dwiescie, Wielebnym OO. Bernardynom Samborskiem vigore dekretu commissarskiego auctiey prowizionalney zł. osmset, JM. Panu Winnickiemu podczaszemu Podolskiemu ex declaratione commissiey beczek soli szescdziesiąt, tedy te nowe auctionis pensie, iako JM. Pan administrator terazniejszy corocznie wypłacać, tak skarb w ratach pro persoluto przyjmować powinien, a iesliby się ktokolwiek z nowymi na iakiekolwiek dożywotnie pensie solne lub pieniężne odezwał reskriptami, takowych JM. Pan administrator iako ad sequiorem informacionem uproszonych acceptować nie ma, ale ich pro decisione do skarbu J. K. Mci odsyłać powinien.

Declaratie commissiey anni 1698.

Declaratia o remanent solny Naiasnieyszey krolowey Iey M. Mariey Kazimiry.

Na instantią Naiasnieyszey krolowey Iey M. Mariey Kazimiry do nas literaliter y przez JM. Pana Alexandra Kosmowskiego dworzanina pokoiowego wniesioną, a to względem remanentu solnego przez JM. Pana Ebertza administratora od niewiernego niegdy Becala, circa apprehensionem oekonomiey Samborskiej odebranego, a do skarbu Naiasnieyszego ś. p. króla JM. dotychczas niezapłaconego sąd commissarski J. K. Mci pilną wprzód względem tegosz remanentu indagatią uczyniwszy, poniewasz tak ex personali agnitione JM. Pana administratora przeszłego, iako tesh y z commissiey, ktora ten remanent wspólnie z oekonomią JM. P. Ebertzowi podawała, dowodnie patuit, iż remanentu solnego w gornych żuppach sześć tysięcy dwiescie trzydzieści ośm beczek a na dolnych nadwislnych składach beczek dwa tysiąca siedmset cztery własnie y rzetelnie skarbowi Naiasnieyszego

ś. p. krola JM. należało, tedy według zwyczaju y taxy przez commissią opisaney nakazuie, aby JM. P. Ebertz administrator przeszły tenże remanent do skarbu Naiasnieyszey krolowey Iey Mci gorną beczkę po złotemu iednemu, a dolną po złotych pięciu y groszy połosma rachuiąc, (iako tenże remanent Naiasnieysza krolowa Iey M. JM. Panu staroście Rzeczyckiemu płacić quondam kazała), od daty dekretu tego za niedziel sześć parata pecunia za quitem plenipotentia lub assignatariusza, ktoremu to będzie zlecono, realiter zapłacił, a to sub penis fisci et foro quocunque ac iudicio vindicandis; a że ten remanent cum lucro venditionis na skarb J. K. Mci szczęśliwie teraz panującego ex praxi solita dostać się powinien, tedy JM. P. Ebertz przeszły administrator tenże remanent gorny y dolny teraznieyszemu JM. P. administratorowi plene et integre z dosypką beczek, videlicet dzieśięć do sta na pak rachuiąc, zostawic y oddac presenti decreto obligatur, względem ktorego na skarb zostawionego remanentu terazniejszy JM. Pan administrator summę 20.434 złotych krolowey Jey Mci modo suprascripto uznaną y przysądzoną JM. Panu Ebertzowi w tychże sześciu niedzielach powrocic y zapłacić, albo iesli w rachunkach JM. Pan Ebertz iaką summę skarbowi J. K. Mci winien zostanie, pro persoluto przyiąć y potrącić będzie powinien. Co się zas tknie pensiey solney od składu Dybowskiego, annuatim do skarbu Naiasnieyszey krolowey Jey M. należącej, ponieważ JM. Pan Ebertz administrator przeszły firmiter allegat, isz te pensie po stu beczek na rok iuxta usum za wszystkie lata possessiey swoiey punctualiter oddawał y że quity z odebrania przy panu superintendencie dolnym effective zostaią, tedy sąd commissarski necessario uznawa, aby te quity JM. P. Ebertz w sześciu niedzielach skarbowi lubo plenipotentowi Naiasnieyszey krolowey Jey M. presentował, albo in defectu onych pomienione pensie realiter oddał y wyliczył sub rigore supraexpresso.

Declaratia Wielebnym OO. conventu Suleiowskiego:

Produkowali przed nami Wielebni OO. Cistercienses conventu Suleiowskiego dwa przywileie super tredecim plaustratas alias beczulek soli annuatim klasztorowi swemu służące, ieden anni 1262 confirmationis Xiążęcia Bolesława intus originale privilegium Xiążęcia ieszcze Kazimierza de anno 1176 w sobie includuiący¹⁾, a drugi confirmationis także książęcia Konrada de anno 1279, tosz samo Casimiri ducis privilegium reassumuiący, vigore ktorých przywileiow upraszali, ażeby ad usum et possessionem annuam pomienioney trzynastu beczulek soli przypuszczeni bydz mogli, więc że w inwentarzu terazniejszym y commissiach oekonomicznych żadney okolo tego nie znayduiemy dispositiey, tedy pro sublevanda gratia privilegii convent pomieniony do miłościwey resolutiey jego Krolewskiej Mosci odsylamy.

¹⁾ Rzyszczewski i Muczkowski, Kod. Dypl. Pol. T. I. Nr. IV, L.

Declaratia na pretensie JM. X. plebana Staromieyskiego:

Produkował przed nami JM. X. Kazimierz Dagobert pleban Staromieyski przywilej ś. p. krola JM. Michała w Krakowie die 20 Octobris a. 1669 na czterdzieści beczek soli quartualiter y na wolną gorzałki propinacją plebanom Staromieyskiem dany y przez Naiasnieyszego ś. p. krola JM. Jana III we Lwowie die 28 Iunii 1678 anno approbowany, vigore ktorých przywileiow tenże JM. Xiądz pleban Staromieyski upraszał, aby tak przy dalszey percepcie soli, iako y wolnym szynku gorzałki y innych liquorow mógł bydz conserwowany, którą JM. X. plebana instantią sąd J. K. Mci commissarski względem percepty pensiey solney iako słuszną approbuiąc, a względem propinatiey prowentom skarbowym szkodliwą bacząc, ponieważ JM. X. pleban na tę propinacją ius fundamentale erectionis nie pokazuje, owszem usus contrarium probat, że in antecessum żaden pleban nie był in possessione szynku tego, tedy sąd tenże illationem JM. X. plebana względem pomienioney propinatiey incompetentem uznawszy JM. Panu administratorowi teraznieyszemu serio zaleca, aby tego szynku władzą zamkową nie dozwalał y, iesliby iaką karczmę chciał JM. X. pleban stawiać, manu forti et brachio Zwierzchnosci administratorskiej bronil y niedopuszczał presentis decreti vigore.

Declaratia pensiey solney y pieniężney conventowi Lwowskiemu Wielebnych Panien zakonnych reguły S. Benedykta.

Produkowane są na teraznieyszey commissiey imieniem Przewielebney w Bogu Jey M. Panny Eleonory Kazanowskiej Xieni conventu Lwowskiego Wielebnych Panien reguły S. Benedykta dwa przywileie Naiasnieyszego Króla JMci szczęśliwie panującego, ieden de data w Krakowie dnia 11 miesiāca Listopada 1697 anno na dwiescie beczek soli z żupp tuteyszych annuatim na potrzeby klasztorne, a drugi de data w Warszawie dnia 7 lutego 1698 na pensią roczną sześciu tysięcy złotych z prowentow oekonomicznych pomienionemu conventowi ex pia J. K. Mci munificentia dane, vigore ktorých przywileiow, aby tenże convent in usu et possessione annua pensiey tak solney iako y pieniężney mógł zostawać, wnoszona była imieniem teyże Przewielebney w Bogu Jey Mci Panny Xieni instantia. My tedy J. K. Mci commissarze maiąc sobie specialiter zalecone od J. K. Mci pomienionego conventu postulata JM. Panu administratorowi teraznieyszemu y napotym będącym serio recommenduiemy, aby pomienione pensie, tak solna dwoset beczek z żupp tuteyszych iako pieniężna sześciu tysięcy złotych, z prowentow oekonomicznych quotannis Wielebnemu conventowi za quitami wydane y wypłacane były praesentis declarationis vigore.

Declaratia Wielebnym OO. Bernardynom conventu Samborskiego.

Było nam produkowane od Wielebnych OO. Bernardynow conventu Samborskiego dawne ieszcze od krola JMci Stephana prawo tymże Wiele-

bnym OO. na pewne miary zboża, iakoto: żyta kłód dziesięć, pszenicy kłód dziesięć, baranow pietnastu, wieprzow sześć, soli pułkłody, masła fasek cztery, serow kop cztery, kasze tatarczaney kłód dwie, grochu kłód dwie, iagiel kłode jednę, in vim sustentatiew klasztoru tego annuatim nadane y od Naiasniejszych krolow per continuam seriem regnantium potwierdzone y ap-probowane, vigore ktorego prawa, lubo cisz Wielebni Oycowie każdego ro-ku tysiąc dwiescie złotych in recompensam zboża dotychczas prowentow oekonomicznych odbierali, że iednak niemalą w tym pretendebant szkodę, isz pomienione miary zboża większą nierownie według słuszney taxy mo-głyby wynosić kwotę, tedy my J. K. Mci commissarze, moderuiąc tę Wie-lebnych OO. pretensyą z osobliwego na ubogi klasztor respektu, takową in futurum postanawiamy melioratią, aby iem do pomienioney tysiąca dwóch-set złotych quoty ieszcze ośmset przyłożywszy, dwa tysiąca zpełna, a na kwartały dzieląc po złotych pięćset na każdy z prowentow oekonomicznych annuatim wydawano y punctualnie wypłacano, co JMci Panu administrato-rowi teraznieyszemu y na potym będącym recommenduiemy.

Declaratia JM. Panu Winnickiemu podczaszemu Podolskiemu.

Poniewasz to deductum na terazniejszej commissiey, że poddani J. K. Mci Pana naszego Miłosciwego z różnych wsi a osobiwie ze wsi Spryni wożąc drwa do żupp y przeieżdżając do zamku Samborskiego wielką szkodę w łakach dziedzicney majątności JM. Pana Piotra Winnickiego podczaszego Podolskiego, to iest w Manastyrцу czynią, druga że zupka Sprynska wielką ma wygodę z pomienionego JMci, kiedy lasow swoich dziedzicznych podda-nym swoim do teyze zuppy dodawać nie zabrania, retaliando tę latwość y uczynność in rem prowentow J. K. Mci naznaczamy pomienionemu JM. Panu podczaszemu Podolskiemu z tey zupki Sprynskiej pensiey doroczney soli beczek sześćdziesiąt, ktore corok JM. Pan administrator teraz y na potym będący quotnikowi Sprynskiemu, (który osobiwą w dodawaniu drow z lasów JM. P. podczaszego Podolskiego ma wygodę), wydawać rozkaże.

Declaratia JM. Panu Walkiewiczowi pisarzowi zamkowemu.

Kiedy pracowite JM. Pana Stanisława Walkiewicza pisarza zamkowego w tey oekonomiey merita wspiera wyraźny reskript J. K. Mci we Lwowie dnia 27 sierpnia anno presenti dany, zachowując go przy dalszey pisarstwa zamkowego funkciey, tedy y my, na terazniejszej commissiey uznawszy ab experientia osobiwą iego w expeditiach zamkowych sposobność y wygodną w interesach oekonomicznych usługę, przy tey pisarstwa zamkowego funk-tiey pomienionego JM. Pana Walkiewicza konserwuiemy y aby mu siedmset złotych pensiey roczney w reskripcie J. K. Mci naznaczone, annuatim wy-placane były, JM. Panu administratorowi teraznieyszemu rekomenduiemy.

Declaratia na suplikę Iwana Kurusza młynarza Kotowskiego.

Wniósł do nas suplikę uczciwy Iwan Kurusz młynarz terazniejszy Kotowskiey zuppy, uskarżając się, isz przeszły młyna tego possessor, uczciwy Lesz Mielnik, prawo y grunta swoje Mielnickie roznym osobom w długach pozawodził, które okupując terazniejszy mielnik własnych pieniędzy zł. trzy-sta pięćdziesiąt wydał, a ieszcze winnego sto trzydziesti zł. długu zostaie, którego wypłaceniu sufficere nie mogąc upraszał, aby go zamek w tym po-ratował, także do zagacenia groble z włości ludziom dopomodz kazał; więc isz z tego młyna dwie miarce pożytku do zamkowego prowentu należą, tedy za rzecz słuszną commissia nasza poczytała JM. Panu administratorowi te-rasznieyszemu zalecić, aby do wypłacenia reszty długu pomienionego stu trzydziestu zł. z cassy oekonomiczney, a do zagacenia groble z włości iuxta usum temu młynarzowi sine mora dopomożono.

Declaratia condescensiey do wsi Turczynowic.

Gdy poddani wsi Turczynowic, w dzierżawie p. Eliasza Mocoka be-dący, z wyraznymi przeciwko p. dzierżawcy skargami y supplikami recurrence-bant do sądu commissarskiego, upraszał pan Mocok, aby verifikator tych skarg y pretensiy był ad fundum zesłany, sąd tedy commissarski mając exploratam prudentiam et activitatem JM. Pana Alexandra Stupnickiego woyskiego Stryiskiego y JM. Pana Michała Zbiiewskiego, ktorzy tymi dniami do Waniewic condescendere mają, uprasza JMci y zleca, aby za iedną ok-kazią do wsi Turczynowic ziachwawszy w te querimonie y skargi poddanych, także wzajemne do nich pana Mocoka pretensie, weyrzeli, uważyli y roz-sądzili, salva appellacione, iesliby się ktorey stronie decisia nie zdała, do sądu commissarskiego reservata et praecustodita.

Finis declarationum.

Decreta commissiey anni 1698.

Dekret między panem Morgulcem, Dimitraszkiem, Barulą actorami y panem Mocokiem pozwanym.

W sprawie między panem Morgulcem rothmistrzem, p. Dimitraszkiem Isacieszkulem y p. Kiriakiem Barulą, aktorami, a panem Eliaszem Mocokiem pozwanym eo nomine, isz tenże pan Mocok obiawszy sześć łanow we wsi Turczynowicach vigore pomiaru anni 1693 pro sorte pomienionych actorow iure equalitatis należących umowionego z tychże łanow co rok po złotych trzysta pięćdziesiąt additamentu za lat dwie y więcej nie zapłacił y płacenia in fu-turum żadney nie czyni ani pokazuie securitatem, iako obszerniejsza o tem oretenus czyniona była propositia. Sąd J. K. Mci commissarski stron obu-dwoch personaliter stawiających controwersiy przesłuchawszy, ponieważ ex

agnitione samego p. Mocoka pokazało się, iż additamentu actorom należącego złotych siedmset dwadziescia dziewięć ad ultimam Iunii anni praesentis rachując zatrzymał, tedy adhaerendo wyrazney pomiaru obloquentey nakazuje, aby tenże pan Mocok pomienione fl. 729, to iest panu Morgulcowi trzysta siedmdziesiąt pięć a panu Dimitraszkowi z panem Barulą trzysta pięćdziesiąt cztery, w niedziel dwie po S. Marcinie blisko przyszym do rąk ich za kwitami realiter oddał y zapłacił, a to pod nieodwłoczną na dobrach iego zamkową exekutią, do ktorey sąd commissarski in casu contraventionis JM. Pana Zbiiewskiego przydaie, y aby się cum adminiculo zamkowej pomocy odprawił przyszlemu JM. Panu administratorowi zleca y recommendue, in futurum zaś iesliby pan Mocok pozwany nie znalazł spokojnego medium et securitatem wypłacania corocznie pomienionego additamentu, ktorąby się aktorowie pomienieni contentowali, co in libera ich optione zostaie, tedy sąd commissarski wolny tymże actorom do części swoiey regress, to iest panu Morgulcowi do łąnów trzech a panu Dimitraszkowi z panem Barulą także do łąnów osobliwych trzech zachowuie y ostrzega, y aby te łąny pan Mocok na requisitią actorow w niedziel dwie po S. Marcinie bez żadney odwłoki y contradictiey realiter onym oddał y puścił, nakazuje, a in casu contraventiey zamkowe także braccium in praesentia pomienionego JM. Pana Zbiiewskiego przydaie y naznacza. A że we wsi Waniewicach nad pomiar między panem Morgulcem z iedney a panem Dimitraszkem y panem Barulą z drugiey strony uczyniony znayduią się supra cztery zagrody, tedy iure merito dwie zagrody panu Morgulcowi, które iuż były przedtym in possessione iego, a drugie dwie panu Dimitraszkowi z panem Barulą należec powinny, tak iednak, aby pan Morgulec na swych zagrodach żadney budować karczmy non pretendat. Wzajem tesz we wsi Mrozowicach poniewasz dwa podsadki wzwyż nad pomiar znayduią się, tedy per medium ieden panu Morgulcowi, a drugi panu Dimitraszkowi z panem Barulą cedere powinny. A że y we wsi Turczynowicach znayduią się dwie czwerci nad łąny pomiarem opisane y z osobna pullanek Popowski, in usu gromad będący, tedy vigore decretu terazniejszego tak pomienione dwie czwerci, iako y pullanek Popowski do possessiey pana Mocoka przyłączaią się, y onemu należec maią. A poniewasz pan Dimitraszko Isacieszkuł z panem Kiriakiem Barulą tesciem swoim ieden dział zobopolnie trzymaia, tedy sąd commissarski habita ratione starosci lat y zasług pana Baruły onemu precustodit, iako wszelką od zięcia swego pana Dimitraszki observantia, tak przy części działu, poki żyie, spokojną konserwatia. Co y przyszego JM. Pana administratora zaleca respektowi. A że pod Waniewicami pusty stawek znayduie się do restauratiey podobny, tedy in quantumby go pan Morgulec swym kosztem, iako się deklarował, wyrobic y zastawic kazał, on sam, a nie kto inszy pożytek z niego odbierać będzie. Jeżeliby zas pan Dimitraszko z panem Barulą do spolnego kosztu aequaliter

przyłożyć się chcieli, tedy tesz pożytek stawku tego per medium do nich należec będzie.

Dekret między JM. Panem Mikulinskiem y JM. Panem Bachowskiem.

W sprawie między JM. Panem Mikołaiem Mikulinskiem actorem y uczciwemi Siemionem, Fediem, Wasiem, Michaeliem bracią Lininskimi, kniastwa trzech czwerci we wsi Lininie possessorami, z iedney, a JM. Panem Mikołaiem Bachoskiem pozwanym, z drugiey strony, a to względem concurrentiey de potioritate kupienia trzech czwerci kniastwa we wsi Lininie u pomienionych Lininskich possessorow, gdy JM. Pan Mikulinski actor potioritatem kontraktu swego o kniastwo pomienione zawartego praecedentia et prioritatem temporis dowodził, a JM. Pan Bachowski pozwany econverso z poslednieyszym ale na fundamencie consensu zamkowego uczynionym kontraktem stawał y pierwszemu JM. Pana Mikulinskiego kontraktowi, ex quo bez pozwolenia zamku Samborskiego privatim uczyniony, invaliditatem zadawał, upraszaiąc, aby iako collatoralis w iedney wsi tego kniastwa sąsiad bliższym był do kupienia uznany, sąd J. K. Mci commissarski controversii stron obudwoch personaliter stawiających wysłuchawszy, poniewasz ex antiquo usu tey oekonomiey wszystkie przedaże za consensum zamku Samborskiego stawac powinny, a nie mniej uważaiąc, aby ta wieś Linina pluralitate possessorum conditiei szlacheckiey nie była praegravata, tedy JM. Pana Bachowskiego, iako dawnieyszą iusz possessią w tey wsi maiącego przy kontrakcie zamkową iurisdictionią ztwierdzonym iure potiori konserwuić y blisszego kupienia kniastwa pomienionego decreto presenti uznawa y declaruie, tak iednak, aby tenże JM. Pan Bachowski zadatek pieniężny JM. Panu Mikulinskiemu, iak wielki się ex agnitione uczciwych Lininskich kniazioy y z dokumentow iego pokaże, w niedzielach dwoch gotowymi pieniedzmi realiter oddał, tak residuum summy tymże kniaziom Lininskim według kontraktu wyliczył y wypłacił, a to sub ammissione causae; ostrzega niemniey sąd commissarski, aby JM. Pan Bachowski iuris quesitor wszystkie onera z pomienionego kniastwa do zamku według rewisiey należące pełnił y odprawował y ludzi w sąsiedztwie poddanych J. K. Mci nie aggrawował pod utraceniem prawa swego, czego przyszy JM. Pan administrator seriam attententiam mieć powinien.

Dekret między żydami Modryckiem, Truskawieckiem, Stobnickiem quotnikami y Wolczem pisarzem Drohobyckiem a JM. Panem Ebertzem administratorem y JM. Panem Maiorem podżupkiem.

W sprawie między niewiernymi żydami Szaia quotnikiem Modryckiem, Jozefem quotnikiem Truskawieckiem, Hercykiem quotnikiem Stobnickiem, Wolczem pisarzem Drohobyckiem, z iedney, a JM. Panem Ebertzem admi-

nistratorem, także panem Bogusławem Maiorem podżupkiem, z drugiey strony, ex mutuis actoratibus et reatibus.

A naprzód: Ex actoratu żyda Szai quotnika Modryckiego super puncta propositiey iego et quidem: 1-mum: Isz JM. Pan Ebertz zawierając z niem kontrakt o żuppe Modrycką, lubo sobie żadnego rękawicznego y superaty za pierwszy rok nie warował, przeciesz eo nomine za rękawiczne złotych trzysta, a za superatę złotych pięćset przez pana podżupka wymógł y w rachunkach potrącił. 2-dum: Isz lubo actor Szaia oprócz remanentu pięciu tysięcy dziewięciu beczek soli anni 1695 wydał pro anno 1696 ad 1697-mum quoty solney beczek sześć tysięcy sto ośmdziesiąt siedm, co in summa uczyni iedenascie tysięcy siedmset trzydziesti cztery beczek, przeciesz według kontraktu należytey zapłaty nie wziął od quotney soli, tylko cztery tysiące sto pięćdziesiąt dziewięć złotych, a zatym upominał się residuum summae, po złotemu od beczki rachuiąc, złotych tysiąc dziewięćset siedmdziesiąt dwa. 3-tium: Isz pan podżupek do podpisania rachunkow tegosz actora kaydanami przymuszał, quity iego zabrał, sługę Hołowieckiego na dom nasłał, który do żony iego chorey strzelając był okkazią śmierci y że temuż żydowi lustruiąc komorę ze skrzyni iedenascieset złotych pieniędzy gotowych wzięto. 4-tum: Isz tenże żyd Szaia na reparatią żuppy Modryckiey trzysta złotych de proprio wydał, aby mu zatym od JM. Pana administratora były ex nunc powrocone, iako obszernieyszą o tym czynił oretenus propositiā.

Potym ex actoratu żyda Jozefa quotnika Truskawieckiego super puncta propositiey iego et quidem, 1-mum: Isz pan podżupek za rok pierwszy rękawicznego y superaty wymógł także na niem złotych ośmset, lubo w kontrakcie obowiązku tego nie było. 2-dum: Isz lubo ten quotnik oprócz remanentu solnego pięciu tysięcy trzechset dziewięćdziesiąt siedmiu beczek anni 1695 wydał quoty solney pro anno 1696 ad 1697-mum beczek sześć tysięcy dziewięćset czterdziesti trzy, co in universum uczyni 12340 beczek, przeciesz według kontraktu od quotney soli nie wziął tylko cztery tysiące sto złotych, a zatym upominał się residuum tey summy, po złotemu od beczki rachuiąc, videlicet 2843 złotych. 3-tium: Isz na reparatią żuppy Truskawieckiey wydał de proprio złotych trzysta, aby mu zatym od JM. Pana administratora były powrócone. 4-tum: Isz pan podżupek titulo podarku wymógł u niego soli beczek pięćset, tenże za nową panew nie przyimuie tylko złotych ośmdziesiąt cztery a iego kosztuie złotych sto, także wydanych okupuiąc Daniela pisarza związkowym złotych osmiudziesiąt powrócić nie chce, iako obszernieyszą czynił oretenus querimoniā.

Tandem ex actoratu Hercyka quotnika Stobnickiego super puncta propositiey iego. 1-mum: Isz zawarszy kontrakt o żuppe Stobnicką lubo z niey oprócz remanentu solnego czterech tysięcy dwóchset osmdziesiąt beczek anni 1695 wydał quoty solney ab anno 1696 ad 1697-mum beczek sześć tysięcy sześćset według kontraktu a zoszobna superaty beczek ośmset dwa-

dziescia osm, co uczyni in universum 11708 beczek, przeciesz nie wydano mu pieniędzy tylko cztery tysiące ośmset szescdziesiąt dwa złotych y groszy pietnascie, a zatym upominał się restantem summam, videlicet za quotną sol złotych tysiąc siedmset trzydziści siedm y groszy pietnascie, a za superatę, po złotych dwa y groszy pietnascie rachuiąc, dwa tysiąca siedmdziesiąt złotych. 2-dum: Isz na reparatią żuppy Stobnickiey wydał de proprio złotych trzysta, aby mu zatym od JM. Pana administratora były recompensowane. Nakoniec ex actoratu żyda Wolcza pisarza Drohobyckiego przeciwko panu podżupkowi, isz nie mając żadney do niego praetensiey niesłusznie go pobił y rany pozadawał, iako protestatią y obductiā fusius dowodził.

Vicissim tesz ex actoratu JM. Pana administratora y pana Maiora podżupka przeciwko Szai quotnikowi Modryckiemu, isz podiawszy się pro anno 1696 ad 1697-mum beczek sześć tysięcy siedmset dwadziescia pięć quoty solney wyrobic, oney do skarbu tylko trzy tysiące czterysta dziewięćdziesiąt beczek według rejestru wystawił, a beczek 2697, iakoby na skarb wydać miał, niesłusznie praetenduię. Także Truskawiecki miał pro eodem anno wyrobic 7200 beczek quoty, a tylko 4467 wystawił, niesłusznie beczek 2476 uzurpując, więc y quotnik Stobnicki za tenże rok miał 6600 quoty wystawić, a tylko 5223 do skarbu importował, niesłusznie także 2203½ beczek iakoby na skarb wydanych praetenduiąc, których to beczek pomienioni quotnicy każdy pro interesse suo, poniewasz według kontraktu nie wystawili, tedy aby szkodę tak znaczną skarbowi nagrodzili JM. Pan administrator serio dopominał się.

Sąd commissarski J. K. Mci stron wszystkich personaliter stawaiących controwersiy przesłuchawszy, poniewasz od żydow quotnikow y Wolcza pisarza Drohobyckiego, przeciwko p. podżupkowi zachodziły niektore obiecta et praetensiones facti, iako to względem przymuszenia kaydanami do podpisu rachunkow, zabrania onym kwitow, nasłania na dom żyda Szai, zabicia żony y pieniędzy gotowych 1100 złotych ze skrzyni wyięcia, także o pobicie pomienionego pisarza Drohobyckiego, tedy suspensa decisione totius negotii potrzebną bydz ante omnia inquisitiā na puncta pomienione sąd tenże commissarski uznał y wywieść onę przed sądem swoim per testes iuratos nakazał, po ktorey wywiedzeniu per partes utrasque inquisitiey, gdy strony na terminie dzisieyszym personaliter stawaiąc super contenta propositiuy swoich obszerne czyniły controwersie sąd commissarski po wysłuchaniu oboiey strony skarg illatiy, obron y dowodow, naprzód do czytania inquisitiey udał się, z ktorych testimonia iurata wyrozumiawszy, a oraz stron wszystkich super moderamen iudicii spuszczaiących się, iudicialną odebrawszy submissiā, nakoniec ad decisionem pomienionych actoratow według osobliwey każdego propositiey przystąpił.

A naprzód ex actoratu żyda Szai ad primum punctum propositiey iego względem trzechset złotych rękawicznego y superaty pięćset złotych

za rok pierwszy kontraktu, ponieważ p. Ebertz administrator sam principalny contrahent rękawiczne od kontraktu uniwersalnego postąpić musiał, y żydzi toż rękawiczne y superatę przy rachunkach rękami własnymi podpisanych acceptowali y na drugi rok benevole pozwolili, tedy w tym punkcie żyda Szai incompetentem actionem uznawa y od tey pretensiey JM. Pana administratora liberum czyni. Ad secundum punctum względem 2697 beczek quotney soli in controverso zostaiącey, a to ex universali quanto 11734 beczek, którą quotę zupełną żyd isz właśnie do skarbu wydał, firmiter pretenduje, a pan podzupek, isz więcej nad 8499 beczek na skarb nie odebrał, alleguje, ponieważ ex agnitione partium pokazuje się, isz te 11734 beczek de facto et realiter wyrobione były, tylko per varias między żydami y p. podzupkiem similtates z żupy Modryckiey, (lubo tam zamkowa iest custodia), beczek 2697 niewiedzieć iako y gdzie się podziały, tedy sąd commissarski precipiendo w tym punkcie ambigua y oboiey stronie praeiudiciosa iuramenta, stosując się ad iustum moderamen, szkodę w pomienionych 2697 beczkach per medium uznawa y onę ex aequo et aequali na obie strony dzieli, decydując, iż actor żyd Szaia względem połowy tychże 2697 beczek incompetenter czyni, y od niey JM. Pana administratora y p. podzupka sąd nasz perpetuo uwalnia, drugą zaś połowę numerum 1348 beczek wynosząca sąd nasz commissarski in partem Szai żyda praesenti moderatione przyznawając, takową iusz całej roczney pro anno 1696 ad 1697-mum quoty solney czyni inter partes combinacją, że ponieważ częścią ex agnitione p. podzupka, częścią ex praesenti decisione pokazuje się importowaney za rok tenże do skarbu quoty beczek 4839, a żyd Szaia nie wziął na to według rachunku tylko 4159 złotych, tedy aby restantem summam po złotemu od beczki rachując, videlicet złotych 680 wynosząca, JM. Pan administrator żydowi temu w niedzielach dwóch oddał y wypłacił, sąd nasz commissarski uznawa y decyduje. Ad 3 punctum względem violentii y exorbitantii Hołowieckiego zabicia żony Szaiowej, ponieważ p. podzupek z inquisitiei non arguitur per directum reus, y sługę Hołowieckiego areszt przy niem nie zaszedł, tedy p. podzupka względem tego excessu sąd nasz wolnym czyni y uznaje. Nihilominus względem gwałtownego naiachania na dom actora onego przez ten czas variis modis persequovania y do szkód przywiedzenia, aby tenże p. podzupek ex moderatione iudicii złotych 120 we dwóch niedzielach temusz żydowi zapłacił, sąd nasz uznawa y nakazuje, wzięcie zaś pieniędzy 1100 złotych ze skrzyni, ponieważ się ex inquisitione nie pokazało, tedy w tym żydowi Szai perpetuum imponimus silentium. Ad 4-tum punctum względem wydanych na reparatią żupy Modryckiey 300 złotych, ponieważ JM. Pan administrator wrocenia tey quoty, byle ią żyd słusznymi verifikował registrami, non inficiatur, tedy, iak prędko żyd tenże dowodne tey reparatiei registra y probatie pokaze, owszem, iesli tego będzie trzeba, poprzysięże, aby exnunc JM. Pan administrator

pomienione złotych 300 onemu wypłacił, sąd nasz ex iusto uznawa y decyduje.

Co się tkanie actoratu Jozefa quotnika Truskawieckiego super primum punctum propositiei iego względem rękawicznego y superaty osmiuset złotych sąd commissarski ten punct simili iudicato iako żyda Szai decydując ex rationibus supraexpressis incompetentem actionem uznawa. Ad secundum punctum względem 2476 beczek quotney soli in controverso zostaiącey, a to ex universali quanto 12340 beczek, którą quotę zupełną żyd Jozef, isz właśnie do skarbu wydał, firmiter praetenduje, a pan podzupek isz więcej nad 9864 beczek na skarb nie odebrał, alleguje, ponieważ ex agnitione partium pokazuje się, isz pomienione 12340 beczek de facto et realiter wyrobione były, tylko per varias między żydami y p. podzupkiem similtates z żupy Truskawieckiey, lubo tam zamkowa iest custodia, beczek 2476 nie wiedzieć iako y gdzie się podziały, tedy sąd commissarski praesidendo w tym punkcie ambigua y oboiey stronie praeiudiciosa iuramenta, stosując się ad iustum moderamen, szkodę w pomienionych 2476 beczkach per medium uznawa y onę ex aequo et aequali na obie strony dzieli, decydując, isz actor żyd Józef względem połowy tychże 2476 beczek incompetenter czyni y od niey JM. P. administratora y p. podzupka sąd nasz perpetuo uwalnia, drugą zaś połowę numerum 1238 beczek wynosząca sąd nasz commissarski in partem Józefa żyda praesenti moderatione przyznawając, takową iusz całej roczney pro anno 1696 ad 7-mum quoty solney czyni inter partes combinacją, że ponieważ częścią ex agnitione p. podzupka częścią ex praesenti decisione pokazuje się importowaney za rok tenże do skarbu quotney soli beczek 5705, a żyd Józef nie wziął na to według rachunku tylko 4225, tedy aby restantem summam, po złotemu od beczki rachując, videlicet złotych 1480 wynosząca, JM. P. administrator żydowi temu w niedzielach dwóch oddał y wypłacił, sąd nasz commissarski uznawa y decyduje. Ad tertium punctum względem wyłożonych na reparatią żupy Truskawieckiey trzechset złotych sąd commissarski simili iudicato praetensią tę iako żyda Szai decydując, gdy actor dowodnymi registrami reperatią pokaze, y iesli tego JM. Pan administrator potrzebować będzie, etiam poprzysięże, aby pomieniona trzechset złotych summa była mu realiter wypłacona, nakazuje. Ad quartum względem wymuszonego podarunku 500 beczek soli y plus expensy na nową panew, także na okupienie Daniela pisarza złotych 80, ponieważ actor de competentia pomienionych praetensii sufficienter non docet, tedy compensując obie strony w zachodzących ab utrinque praetensiach żydowi temu y wzajem Panu administratorowi do niego perpetuum imponimus silentium.

Tandem na actorat Hercyka quotnika Stobnickiego ad primum punctum propositiei iego względem satisfactiei za quotną sol, ktorey 2203 $\frac{1}{3}$ beczek in controverso zostaje, a to ex universali quanto 11708 beczek, którą quotę zupełną żyd Hercyk, isz właśnie do skarbu wydał, firmiter

praetenduje, a pan podżupek isz więcej nad 9503 beczek na skarb nie odebrał, alleguie, ponieważ ex agnitione partium pokazuje się, isz pomienione 11708 beczek de facto et realiter wyrobione były, tylko per varias między żydami y p. podżupkiem simultates z żupy Stobnickiey, lubo tam zamkowa iest custodia, beczek 2203 $\frac{1}{2}$ nie wiedzieć iako y gdzie się podziały, tedy sąd commissarski praecidendo w tym punkcie ambigua y oboiey stronie praeiudicia iuramenta, stosując się ad iustum moderamen, szkodę w pomienionych 2203 $\frac{1}{2}$ beczkach per medium uznawa, y one ex aequo et aequali na obie stronie dzieli, decydując, isz actor żyd Hercyk względem połowy tychże 2203 $\frac{1}{2}$ beczek incompetenter czyni y od niego JM. Pana administratora y pana podżupka sąd nasz perpetuo uwalnia, drugą zaś połowę numerum 1102 beczek wynoszącą sąd nasz commissarski in partem Hercyka żyda praesenti moderatione przyznawając, takową iusz całej roczney pro anno 1696 ad 7-mum quoty solney czyni z niem kombinacją, że ponieważ częścią ex agnitione p. podżupka, częścią ex praesenti decisione pokazuje się importowaney za rok tenże do skarbu quotney soli beczek 5498, a żyd Hercyk nie wziął na to według rachunku tylko złotych 4862, tedy aby restantem summam, po złotemu od beczki rachując, videlicet złotych 636 wynoszącą, JM. Pan administrator żydowi temu w niedzielach dwóch oddał y wypłacił, sąd nasz commissarski decyduje. Ad secundum punctum względem erogowanych na reparatią żupy Stobnickiey 300 złotych sąd commissarski simili iudicato praetensią tę iako z innymi superius żydami decydując, gdy actor dowodnymi regestrami reparatią pokaże y iesli tego będzie trzeba poprzysięże, aby pomieniona trzechset złotych summa była mu realiter wypłacona, nakazuje.

Nakoniec co się tkanie actora Wolcza pisarza Drohobyckiego, lubo z inquisitiei pokazało się, że ten żyd przez nie uczciwe słowa małżonce p. podżupka zadane dał okkazią przeciwko sobie do impatientiei y rankoru, że jednak ważył się p. podżupek cudzego poddanego privato ausu bic, tedy aby nagradzając rany y koszty pomienionemu Wolczowi, złotych 80 in tri-duo wyliczył, sąd nasz commissarski nakazuje, odebranie zaś gwałtowne pieniędzy, iako żyd praetendował, ponieważ się z inquisitiei nie pokazało, tedy w tym punkcie p. podżupka sąd nasz liberum czyni.

Nakoniec wszystkie między żydami actorami y JM. Panem Ebertzem administratorem także p. podżupkiem do dnia dzisiejszego zachodzące mutuo praetensie y obiectie sąd nasz iusto moderamine compensując umarza, cassuie y annihiluie in perpetuum, wszystkim do siebie stronom imponendo silentium, a to decreti praesentis vigore et moderamine.

D e k r e t między woytami Mszanieckimi a JM. Panem cześnikiem Sanockiem.

W sprawie między uczciwymi Hreorem y Iwanem Steczkowicami, actorami, a JM. Panem Alexandrem Humnickiem cześnikiem Sanockiem, po-

zwany, a to względem exemptiei części pewney woytostwa we wsi Mszancu, o którą actorowie woytowie Mszanieccy z JM. Panem cześnikiem bez wiadomości zamku kontrakt byli zawarli, iako obszernieyszą czynili oretenus propositiā, sąd J. K. Mci commissarski controversiy obudwoch stron personaliter stawiających wysłuchawszy, naprzód inhaerendo decretowi anni 1695 administratorskiemu Samborskiemu część pomienioną woytostwa pro exemptibili uznawa y sumnę 470 złotych, iako realiter tym woytom dano, pro liquida declaruie. Co się tkanie zaś summy 150 złotych in vim unkosztow tymże dekretem przysądzoney sąd commissarski stosując się do reskryptu śp. Krola JM. y dekretu anni 1696 skarbowego, a niemniej uważając, isz pozwany JM. Pan cześnik in possessione części pomienioney dotychczas zostaje, a tym actorom iedna 300 złotych summa przez Chilinskiego sługę quondam JM. P. cześnika penitus zginęła, a druga od lat dwóch w grodzie położona nie fructyfikuje, tedy tę 150 złotych sumnę mutuis damnis et expensis compensując pro nulla et cassabili uznawa; a że actorowie z tej części woytostwa in possessione JM. Pana cześnika protunc będącey podczas związku włożonych na łany podatków złotych siedmdziesiąt według karty JM. Pana Gorowskiego consiliarza de proprio zapłacili, tedy aby te złotych siedmdziesiąt ex summa principali 470 złotych superius liquidowaney JM. Panu cześnikowi potrącone y defalkowane były, decyduje, tak, aby actorowie złotych 300 z grodu odebrawszy, a sto ieszcze do nich przyłożywszy, zupełna złotych 400 in exemptionem części pomienioney JM. Panu cześnikowi od daty dekretu tego za niedziel dwie wyliczyli, a wzajem tesz JM. Pan cześnik część pomienioną woytostwa iako in suam odebrał possessionem, salva iednak deportatione budynku y zasiewków iego własnych, także dwie krowie zagrabione aby tymże aktorom po uczynioney satisfactiei oddał, sąd nasz praesenti decreto nakazuje, warując iednak specialiter, isz iesliby actorowie część pomienioną woytostwa komu innemu zbywać mieli, tedy JM. Pan cześnik według dekretu anni 1695 administratorskiego do kupienia oney bliższym bydz powinien. Co się tkanie praetensiei względem żyta actorom zabranego, a wzajem przez nich wieprza, y wymiaru JM. Panu cześnikowi, te obiedwie praetensie sąd commissarski praecidendo lites między stronami mutuo compensuie y umarza, perpetuum imponendo silentium.

D e k r e t między JM. Panem administratorem a poddanymi wsi Kołpce.

W sprawie poddanych ze wsi Kołpca przeciwko JM. Panu Ebertzie administratorowi oekonomiei Samborskiey, a to względem zabrania wołów 13 par z wozami y rzeczami tymże poddanym przez niejakiego pana Piaseckiego z okkaziei iakoby JM. Pana administratora y podżupka iego, iako się oretenus obszerniey uskarżali, sąd J. K. Mci commissarski obudwu stron personaliter stawiających controversiy przesłuchawszy, ponieważ manifeste

pokazało się, iż p. Piasecki od usług JM. P. administratora odprawiony wszedłszy z p. podżupkiem w różne differentie y JM. Pana Jana Ebertza syna JM. P. administratora do kapturu Lwowskiego pociągawszy, różne przewiódł dekreta prawne, za któremi ubogich poddanych na dobrowolney drodze niesłusznie porabował, a JM. Pan administrator przez lat dwie w tej sprawie forum ubique mający ex re et officio suo czynić intermisit, tedy causam damni tak ex commissio, iako et omisso, tenże sąd uważając nakazuie, aby JM. Pan administrator pomienione par 13 wołów każdego po fl. 50, (lubo większey taxy godne były), ex moderamine rachuiąc, tymże poddanym in una septimana zapłacił, saluum recursum temusz JM. Panu administratorowi do pana Piaseckiego omni genere processus et iudicii zachowuiąc, iako też y poddanym względem zabranych wozow y rzeczy, także szkody na taxie wołów per moderamen poniesionej, o które poddanych szkody pan instigator oekonomiczny z tymże panem Piaseckim sine intermissione agere powinien, a że ciż poddani dla zabranych wołów znaczną w gospodarstwie szkodę przez lat dwie ponieśli, tedy sąd commissarski ex iusta nad nimi compassione tychże poddanych od wszelkich podatkow inwentarskich y extraordinaryjnych do roku iednego a data praesentis decreti uwalnia y libertuie.

Dekret między JM. pany Nawuiewskimi y pany Uruskimi małżonkami.

W sprawie między JM. pany Stanisławem y Franciszkiem podczaszym Nowogrodzkiem Nawuiewskimi bracią rodzoną, aktorami, a pany Pawłem Uruskim y Ewą prioris voti pana Jana Kropilnickiego et 2-di voti tegosz pana Uruskiego małżonką, pozwanymi, a to względem niesłusznego prawa y possessiey panow Uruskich do pewnego szoltystwa we wsi Smolinie sąd J. K. Mci commissarski controversiy stron obudwoch personaliter stawaiących przesłuchawszy, lubo JM. Pan podczaszy Nowogrodzki, ius petendi do pomienionej scultetiey deducendo, przywilej na nią post fata nobilium Theodori et Iohannis Kropilnickich od Naiasnieyszego ś. p. krola JM. Jana III w obozie pod Żwańcem conferowany pokładał, że iednak p. Ewa Uruska prioris voti Kropilnicka pierwszym ieszcze ś. p. krola JM. Michała anno 1672 die 25 Octobris in castris ad Lublin otrzymanym przywilejem deduxit, że y na tę scultetią prawo in solidum wespół z pierwszym małżonkiem służy conferowane y tegosz prawa confirmatją u teraznieyszego Naiasnieyszego krola JM. szczęśliwie panuiącego die 26 Novembris anni 1697 otrzymaną produkowała, tedy JM. Panow Nawuiewskich incompetentem protunc actionem uznawszy, tychże panow Uruskich małżonkow circa pacificam possessionem pomienionej scultetiey conserwuię.

Dekret między JM. Panem Ebertzem administratorem y niewiernym Moszkiem Lewkowiczem.

W sprawie między niewiernym Moszkiem Lewkowiczem quotnikiem Starosielskim, actorem, a JM. Panem Ebertzem administratorem, zapozwanym, a to względem narzucenia na pomienionego aktora taxy drev na summę 9131 niesłuszney przeciwko wyraźnemu kontraktowi, potym z tychże drev ośmnastu panwi ad usum proprium JM. Pana administratora wywarzenia, także do sustentatiey pisarza żupnego z konmi dwiema przez niedziel sze-snaście przywiedzenia, item zabrania dwóch koni y innych krzywd z suppliką y skargą ustną obszerniey wyrażonych; sąd J. K. Mci commissarski controversiy stron obudwoch personaliter stawaiących przesłuchawszy potrzebną bydz w tej sprawie super puncta objecta wprzod inquisitią uznał y do wysłuchania onej inquisitorow e medio sui przydawszy termin ad continuationem sprawy do dnia dzisieyszego zachował, na którym terminie po wniesionych znowu personaliter controversiach do przeczytania inquisitiei przystapiwszy, sąd tenże bliźszego aktora żyda do poprzysiężenia szkód y pretensiy według punktow superius wyrażonych znalazł y uznał, cum eo iednak moderamine, aby ta przysięga do większey szkód nad półtora tysiąca złotych taxy y praetensiey nie była extendowana; którą to przysięgę, ponieważ actor pomieniony iuxta relationem p. instigatora według zwyczaju żydowskiego na półtora tysiąca złotych wykonał, tedy sąd J. K. Mci commissarski nakazuie, aby tę pultora tysięcy złotych summę JM. Pan Ebertz pomienionemu aktorowi żydowi in una septimana realiter oddał y wypłacił sub onere totius causae. A że z inquisitiei pokazało się, iż dwóch koni żyda tego własnych służy JM. Pana administratora zabrali, tedy aby mu ich in instanti wrocili, sąd nasz JM. Pana administratora samego obliguie.

Dekret między JM. Panem podczaszym Żytomirskiem a JM. Panem rothmistrzem zamkowym.

W sprawie między JM. Panem Constantym Zawadzkiem podczaszym Żytomirskiem, actorem, a JM. Panem Bazilem Hnilanskim rothmistrzem zamku Samborskiego, także panem Bazilem Hnilanskim synowcem iego, pozwanym, o gwałtowne zabronienie intromissiey in medietate woytostwa we wsi Hniły aktorowi vigore przywileiu J. K. Mci w Krakowie die 30 Septembris 1697 conferowanego, a to ex remissione JM. Panow commissarzow do odebrania tej połowy woytostwa specialiter zesłanych, sąd J. K. Mci commissarski stron obudwoch personaliter stawaiących controversiy wysłuchawszy, lubo ta sprawa de potioritate privilegiorum ex natura sui do sądu J. K. Mci zadwornego należała, że iednak strony obiedwie prawa swoje y przywileie na woytostwa połowę po śmierci p. Bazylego Hnilanskiego

wakującą na szczęśliwey J. K. Mci coronathey otrzymane decisioni sądu terazniejszego mutuo et benevole submittunt, tedy uważając nietylko priortatem temporis przywileiu JM. Pana Hnilanskiego rothmistrza y synowca iego pana Bazylego w Krakowie die 17 Septembris 1697 otrzymanego, ale tesz et propinquitatem sanguinis a niemniej strictam coherentiam drugiey połowy woytostwa panu rothmistrzowi należącey, co w tey oekonomiey, aby multitudine possessorum poddani J. K. Mci nie byli uciążeni, observari zwykło, ex hiis aliisque rationibus ius potius et magis antelativum przywileiu JM. Pana Hnilanskiego rothmistrza y synowca iego p. Bazylego uznaliśmy, y pozwanych vigore tegosz przywileiu circa pacificam possessionem tey woytostwa połowy decreto praesenti conserwujemy. A że JM. Pan podczaszy Żytomirski dla otrzymania przywileiu swego na szczęśliwey J. K. Mci coronathey niemałe koszty podeymować musiał, tedy mając wzgląd na rycerskie iego merita ex rationibus permoventibus sąd commissarski nakazuje, aby względem tych unkosztow JM. Pan rothmistrz zamkowy a synowiec iego pan Bazyl złoty 500 JM. Panu podczaszemu we trzech niedzielach wypłacili, którą conditią pozwani ponieważ iudicialiter przyjęli y od niey nie appellowali, tedy w wypłaceniu pomienioney 500 złotych summy aktorowi dosyć uczynili, sąd commissarski sub amissione causae nakazuje y decyduje.

D e k r e t między Jey M. Panią Hospodarową Wołoską y innymi naithey Wołoskiey klucza Kupnowskiego dzierżawcami.

W sprawie między panią Maryanną Katardzieiowną primi voti JW. niegdy Stephana Petrecego hospodara ziem Mołdawskich a teraz secundi voti JM. Pana Jakuba Kalepńskiego starosty Zwolenskiego małżonką, z iedney, a panem Jerzem Izdefem Armoszem y drugim także panem Jerzem Izdefem synowcem iego, także JM. Panem Alexandrem Jelskiem rothmistrzem, panem Bazilem Kuparem, p. Jerzem Barbowskiem, z drugiey strony, ex mutuis actoratibus et querimoniis, a to względem niesłusznego iakoby wiosek do klucza Kupnowskiego należących dzierżenia, iako partes mutue et invicem sobie zadawały, sąd J. K. Mci commissarski controversiy stron y osob pomienionych personaliter stawiających przesłuchawszy, ponieważ wsi gromada Zarayska z ciężką querimonią y suppliką względem krzywd swoich przeciwko p. Armoszowi intervenit, tedy suspensa decisione totius negotii potrzebną bydz w tey sprawie super obiecta inquisitią in fundo uznał y po odprawieniu oney termin do continuathey sprawy stronom na dzień dzisiejszy conserwował, na którym terminie, gdy strony wszystkie znowu personaliter stanęły y obszerne wnosily oretenus controversie, sąd J. K. Mci commissarski prawa wszystkie y przywileie osob in actionem wchodzących a niemniej praetensie, skargi et postulata in serium examen wziąwszy, takową seorsive na intervenientią każdego uczynił decysią.

A naprzód. Co się tkanie prawa y przywileiu Jey M. Paniey hospodarowej przeszley Wołoskiey a terazniejszey starościey Zwolenskiey wspóln z J. Mcią małżonkiem Jey od Naiasniejszego króla JM. szczęśliwie panującego w Krakowie die 5 Octobris 1697 in vim potwierdzenia na klucz Kupnowski conferowanego, lubo ten przywilej wszystkie klucza Kupnowskiego wioski w sobie complectitur, że iednak Jey M. Pani Hospodarowa przeszła nie była dotychczas in possessione tylko dwoch wsi Kupnowic y Mystkowic, a na insze wioski seorsiva iura et privilegia inferius specificata zachodzą, tedy tesz Jey M. P. Hospodarową Wołoską habita ratione tristis exilii, ktore z panstw swoich z małżonkiem zesłym JM. P. Hospodarem dla życzliwości ku tey oyczyźnie aequali sorte poniosła, sąd commissarski circa pacificam possessionem tych dwóch wiosek Kupnowic y Mistkowic wspóln z terazniejszym małżonkiem Jey Mci ex iusto conserwuje.

Co się tkanie wsi Zarayska in possessione pana Jerzego Izdefa Armosza będącey, lubo na nią przywilej Naiasniejszego króla JMci szczęśliwie panującego, w Warszawie 1698 anno otrzymany, tenże pan Armosz produkował y vigore onego circa pacificam possessionem tey wioski conservari upraszał, sąd iednak J. K. Mci commissarski wprzód do czytania inquisitioney przeciw onemu od poddaństwa in fundo wywiedzioney przystąpił, z ktorey ponieważ manifeste pokazały się wielkie oppressie, aggrawatie y krzywdy ubogich ludzi według osobliwego z niem dekretu, dlaczego nie mało poddaństwa z tey wsi powychodziło y drudzy pod dzierżawą pana Armosza subsistere ullatenus nie mogliby, tedy lubo ex tali iuris abusu należałoby p. Armosza od prawa y przywileiu na tę wieś Zaraysko penitus odsadzić, mając iednak respekt na podeszłe lata y wierne ku Rzeczypospolitey iego zasługi takową sąd nasz czyni decysią, aby p. Jerzy Izdef synowiec iego a zesłego niegdy JM. Pana Hospodara siostrzeniec, nam speciali rescripto J. K. Mci z Warszawy die 5 Februarii anno praesenti zalecony, tę wieś Zaraysko cum omnibus attinentiis et proventibus z posłuszeństwem poddanych exnunc w swoię odebrał possessią y odtąd iusz dekretu niniejszego vigore tą wioską sam szczególnie władać y disponować z niey tylko połowę intraty stryiovi swemu panu Armoszowi ad vitae tempora według uznania zamkowego annuatim in paratis oddawał, a pan Armosz aby sie iusz więcej do disposithey teyże wsi nie interessował, co sąd nasz commissarski urzędowi tey oekonomiey administratorskiemu specialiter zaleca y recommenduje. A że most we wsi Błażowie do teyże Zarayska wioski vigore divisionis z proventem iego rocznym należy, a pan Michał Topolnicki żadnego na ten prowent fundamentalnego prawa nie pokazuje, tedy to in arbitrio p. Izdefa młodego relinquitur, iesli tegosz p. Topolnickiego przy attentientey mostu tego conservare zechce, z tą iednak względem tegosz mostu praecustoditią, aby dla wygody ludzi y conservathey proventu zamkowego corocznie iuxta praescriptum inwentarza był reparowany y con-

servowany pod utratą prawa do intraty mostu tego, czego animadversia urzędowi zamkowemu committitur.

Co do actoratu JM. Pana Jelskiego rothmistrza, ponieważ na wieś Błażow, którą z panem Turkołem per medium trzyma y na czynsze z Mistkowic pokazał wprzód exdivisią G. P. JM. Pana Hospodara Wołoskiego we Lwowie die 12 Maii 1689 uczynioną, a potem approbatą Naiasniejszego krola JM. Jana III w Żółkwi die 26 Decembris 1693 podpisaną, nakoniec confirmatą terazniejszego szczęśliwie panującego krola JM. w Warszawie die 5 Februarii 1698 otrzymaną, tedy sąd J. K. Mci commissarski tegosz JM. Pana Jelskiego circa possessionem tej wsi Błażowa, iako trzymał dotychczas, konserwuje. A isz w tymże przywileju y exdivisiey są przydane JM. Panu Jelskiemu czynsze z Mistkowic, która wieś in possessione Jey M. Paniey Hospodarowey Wołoskiej zostaie, tedy exorta inter partes questione et controversia, komuby te czynsze należeć miały, gdy poddani tej wsi z supplikami intervenerunt, aby dwóch panow dla ciężkiej od nich aggrawatiey nie mieli, sąd J. K. Mci commissarski moderując oboiey strony praetensie, ponieważ tych czynszow roczna provenientia summę czterysta siedmdziesiąt złotych według inwentarza wynosi, tedy zostawiwszy liberam exactionem onych circa possessiones fundi y JM. Pana Jelskiego do wybierania ich nie interesując, nihilominus uznawa ex rationabili moderamine y nakazuie, aby potioem partem czynszow tych, to iest dwieście siedmdziesiąt złotych Jey M. Pani Hospodarowa z JM. Panem starostą Zwolenkiem małżonkiem corocznie JM. Panu Jelskiemu rothmistrzowi z rąk swoich na każde święto Marcina S. parata pecunia przed urzędem zamkowym za quitem iego oddawali y wypłacali, a to pod surową y nieodwloczną urzędu tej oekonomiey administratorskiego exekutią. A że pro annis retroactis czynszow tych percepta przy JM. Panu staroście Zwolenckim została, z którey za lat trzy summa 810 złotych JM. Panu Jelskiemu rothmistrzowi należy, tedy sąd tenże nakazuie, aby pomienione złotych 810 iako iusz realiter wybrane JM. Pan starosta Zwolencki durante commissione praesenti JM. Panu rothmistrzowi oddał y wypłacił sub rigore pomienioney exekutiey.

Co się tkanie prawa do wsi Septycz possessionis P. Bazylego Kupara, ponieważ na tę wioskę, wydziałem G. P. JM. P. Hospodara sobie naznaczoną, przywilei approbationis Naiasniejszego krola JM. Jana III de data w Żółkwi die 21 Maii anno 1694 y confirmatą Naiasniejszego krola JM. szczęśliwie panującego de data w Warszawie die 5 Februarii 1698 otrzymaną iudicialiter produxit, tedy sąd J. K. Mci commissarski tegosz pana Kupara circa pacificam possessionem tej Septycz wioski konserwuje. Similiter p. Jerzy Barbowski circa possessionem wioski Rozdziałowic vigore przywileju Naiasniejszego ś. p. krola JM. Jana III de data w Żółkwi die 21 Maii 1694 conferowanego decreto praesenti conservatur, z tą iednak do wszystkich JM. Panow dzierżawcow admonitią, aby poddanym J. K. Mci

krzywd y aggrawatiey żadnych nie czynili, sarta tecta conserwowali, Jey M. Panią Hospodarową w należytey poszance y observantiey mieli, powinności wszystkie do dworu Kupnowskiego według inwentarza odprawować poddanym nie zabraniali, a to pod utratą praw swoich y nieodwloczną tego dekretu przez urząd administratorski exekutią.

D e k r e t między sławetnym Magistratem Samborskiem a pospolstwem ritus graeci.

W sprawie między Jaśnie Wielebnym JM. X. Innocentem Winnickiem episkopem Przemyślskim y pospolstwem ritus uniti graeci miasta J. K. Mci Sambora actorami przez sławetnych Jana Medyckiego y Jana Mikulinskiego a sławetnym Magistratem y pospolstwem ritus Romani tegosz miasta Sambora przez sławetnych Szymona Irzykowskiego burmistrza, Wawrzyńca Statkiewicza woyna, Mikołaja Szubarta pisarza, Mikołaja Szerbica syndyka stawiającymi przed sąd commissarski zapozwanymi, a to pro poenis contraventionis przywilejom y reskriptom tak zeszłego ś. p. Naiasniejszego Jana III, iako y terazniejszego szczęśliwie panującego krola JM., ktorymi to reskriptami, lubo ex iusto respectu uniey świętey wszystkim obywatelom miasta tego ritus graeci pozwoloną y warowana iest równa cum ritu Romano do functiey urzędow y wszelkich mieyskich praerogatyw admissio et comparificatio, przeciesz sławetny Magistrat tuteyszy y pospolstwo ritus Romani nie wiedzieć, z iakiey zawziętości nietylko przywilejom y rescriptom ale tesz et fraternae unitae charitati przeciwnymi się pokazują y do praerogatyw miasta tego ritum Graecum iusz z chwałą Bożą unitum admittere nie chcą, iako obszerniejsza partis actoreae w tym wnoszona była propositia. Sąd J. K. Mci commissarski stron obudwoch personaliter stawiających controwersiy, defens y probatyi przesłuchawszy, ponieważ nietylko pia rescripta Naiasniejszych krolow, a osobliwie ś. p. Jana III y terazniejszego krola JM. szczęśliwie panującego wyraźnie sonant et urgent, aby ritus Graecus cum Romano w pożądanym związku uniey świętey należytą miał y nie-rozerwaną we wszystkich respektach y eminentiach comparifikatią, ale y sama rationabilis pietas exposcit, aby ad sinum iedney matki Kosciola Bożego przygarnieni synowie aequalibus cieszyli się praerogativis, tedy sąd tenże adhaerendo wyraźnym Naiasniejszych krolow przywilejom, dekretem y reskriptom wszystkich obywatelow ritus uniti Graeci miasta tego excludując, iednak schismatykow circa unanimem paritatis statum conserwując, aby do wszelkich w tym miescie magistratow, urzędow y funkcyi burmistrzowskich, radzieckich, woynowskich, ławniczych, cechmistrzowskich uchwał mieyskich y innych intervenientiy aequali sorte z ludźmi ritus Romani przymowani, przypuszczani et usu consueto obierani byli, mieć chce y przykazuie. Co aby tym snadniejszy skutek otrzymać mogło postanawiamy in futurum, aby ex communitate ritus uniti Graeci dwóch mężow do ławicy elektor-skiej, a między cechmistrze drugich dwóch miasto liberis suffragiis przy-

bierało tak, aby na burmistrzowską electiā ritus unitus Graecus czterech e medio sui mógł mieć necessario y zawsze elektorow, non derogando iednak libertati et pluralitati głosow, iezliby więcej tychże elektorow ex ritu Graeco przybrać communitas chciała, która ordinatīa sądu terazniejszego in perpetuum observari powinna. A ponieważ na przyszłą electiā burmistrza iusz iest w ławicy elektorskiej dwunastu mężow y cechmistrzowskich drugih dwunastu completus numerus, tedy chcąc reskriptowi J. K. Mci sacram unionem promowującemu gratificari na ten szczególny raz dispensujemy y obligujemy sławetny Magistrat y pospolstwo miasta tego, aby non obstante completo numero do przyszley iedney tylko electiy czterech mężow ex ritu Graeco, dwóch do ławicy elektorskiej a dwóch między cechmistrzów, przez wolne głosy przybrali y onym przysięgę wykonać exnunc kazali, tak aby dwudziestu ośmiu mężow albo elektorow przyszłego burmistrza obierać mogli. Co iednak pro una vice tylko dispensatum na przyszłe lata in consequentiam trahi nie powinno, owszem to miasto circa antiqua iura, usus et consuetudines, salva tylko ritus unici Graeci paritate, zachowuie się praesentis decreti vigore.

D e k r e t między Pany Borysławskiem y Swierskiem a poddanymi ze wsi Jabłonowa y Boryni.

W sprawie poddanych ze wsi Boryni y Jabłonowa przeciwko JM. Panu Swierskiemu y JM. Panu Borysławskiemu na puncta w supplicach fusiū wyrażone tenoris talis.

Skargi chłopow z Boryni przeciwko JM. Panu Swierskiemu. A naprzód:

1. Zabrał JM. Pan Swierski gwałtem wołow 30.
2. Tenże JMć wziął krow 30, koni dwoie, za które dawano złotych 140, u Petra Dankowego owiec siedm bierał, w gromadzie według upodobania swego y przez lat dwie owiec sto zabrał.
3. Stefanowi Musurczakowi sukcesją po teściu jego wziął pieniądze gotowych złotych 150 y dwie beczki wina kazał kupić, do tego go y więził.
4. Za koszarnie bierą po fl. 3 gr. 6, podwodami ich ciemieży choć na mil dwadziescia.
5. Roboczną na nich nad zwyczaj kładzie y do tego ich niewoli musząc samowtor od Poniedziałku do Soboty robić.
6. Łanow cztery odebrał gromadzie, które sieie y dopiero zasiał, gromada mu powinność musi z nich czynić.
7. Pola gromadzkie sobie do woytostwa przyłączyli tak JM. Pan Swierski iako y JM. Pan Borysławski.
8. Jacka Jackowskiego sprowadziwszy smolakow JM. Pan Swierski y woły mu kazał brać, który nie chcąc dać wołow smolak fusią go pchnął przez piersi, zaraz padł y umarł, o czym iest protestatīa. Także Petrowi

Chynickowi smolak rękę uciął na exekutiei, musiał nieborak dać cerulnikowi fl. 100.

9. Stefanowi Haydukowi zpędziwszy go z ładu zabrał fl. 500 y plug, wołow cztery, krow cztery, klacz iedną, owiec 40, y ieszcze sobie kazał pieniędźmi dać fl. 300, sam nie wie za co.

Skargi chłopow ze wsi Boryni y Jabłonowa przeciwko JM. Panu Borysławskiemu:

1. Skarżą się Petro Hawryło y Chymicz przeciwko JM. Panu Borysławskiemu ratione zabrania wołow gwałtem 10 y one zprzedał, koni 2, krow 10, które poprzedał.
2. Skarży się Hawryło Popowicz, że tenże JM. Pan Borysławski praetensią czyniąc niepotrzebną na popostwo, na które przywileie produkował y antecessorowie jego trzymali, zruinował.
3. Poddani ze wsi Jabłonowa y Boryni skarżą się, iż extra ordinarynych podatkow wybrał nad inne fl. 2000 przez lat dwie, do roboczn niezwyuczaynych także pociąga.
4. Za koszarnie od nich bierze po fl. 3 gr. 6, czego przedtym nie było.
5. Miasto tego że powinni dwa wozy drew wozić od pullanu, muszą płacić po fl. 2 każdy, choć ich 6 będzie na pullanu.
6. Nakoniec skarżą się, że tylko powinni dawac z pullanu po pułmiarku owsa, a on odbiera po dwa pułmiarki. Wnosili y insze krzywdy, aggrawacie y szkody propositione oretenus latiori. Sąd tedy J. K. Mci commissarski stron obudwoch personaliter stawiających controwersiy przesłuchawszy potrzebną bydz super contenta supplic pomienionych inquisitiā uznał, y odprawienie iey urzędowi tey oekonomiei administratorskiemu in fundo na wzajemne praetensie y objecta po szczęśliwey da Bog przyszley campagney, captato tempore oportuno zlecił, zachowując po wywiedzionych inquisitiach obiema stronom przed sądem nadwornym skarbowym do dalszej między niemi rozprawy y decisiey terminum peremptorium. Interim iako wszelką securitatem poddaństwu osobom y fortunom ich sąd commissarski praecustodit, tak, aby tesz poddani należyte JM. Panu Swierskiemu y JM. Panu Borysławskiemu posłuszeństwo pełnili, retenta czynsze y inne powinności oddawali, nakazuie. A wzajem tesz JM. Panowie tenutarii zatrzymane pro annis praeteritis do zamku pensie inwentarskie, potraciwszy złotych dwieście defalki pro anno interregni onym iudicialiter przyznane, aby we dwóch niedzielach punctualiter wypłacili, pod utratą praw upominamy y nakazuujemy. A że cisz JM. Boryni y Jabłonowa possessores per taesi będąc ustawicznych litigiorum z poddanymi iudicialiter declaruią, iżby życzyli sobie z dobr tych iusto pretio bydz exemptibiles, tedy te JMciow submissią donieść quam primum skarbowi J. K. Mci sąd J. K. Mci commissarski declaruię.

Dekret między JM. Panem Paprockiem y Pany Brzozowskiemi.

W sprawie między JM. Panem Jerzem Paprockiem actorem a Panami Krzysztofem, Janem Brzozowskiemi, także Panią Marianną Sadowską zeszłego p. Brzozowskiego Wojciecha wdową y p. Remigianem Szaniawskim pozwanymi, a to względem iakoby niesłusznego trzymania woystostwa we wsi Byliczu y actorowi possessiey do niego vigore przywileiu J. K. Mci niedopuszczenia sąd J. K. Mci commissarski controwersiy stron obudwoch personaliter stawiających przesłuchawszy, lubo JM. Pan Paprocki przywilej z łaski Najaśniejszego Króla JM. szczęśliwie panującego otrzymany produkowawszy possessiey pomienionego woystostwa we wsi Byliczu firmiter dopominał się, że iednak pozwani dawniejsze prawo, iako to PP. Brzozowscy z pozostałą wdową ieszcze od Najaśniejszego ś. p. króla JM. Michała w Krakowie die 26 Novembris 1669 anno, a pan Szaniawski towarzysz w okkazyey postrzelony po p. Stanisławie Brzozowskim w Warszawie die 20 mensis Augusti od Najaśniejszego ś. p. króla JM. Jana III 1690 otrzymane authenticie produkowali, tedy sąd J. K. Mci commissarski ius potius tychże pozwanych uznawszy, onych circa pacificam possessionem woystostwa tego conserwuie. A że circa controversias partium pokazało się, isz p. Szaniawski względem narażenia woystostwa tego wziął niesłuszenie od p. Paprockiego złotych czterydziesci dwa, tedy aby tę quotę durante commissione onemu realiter oddał y zapłacił, sąd tenże pod executią zamkową nakazuie.

Dekret między uczciwem Ożarowym a p. Tatomirem.

W sprawie między uczciwem Michałem Ożarowym czeherinikiem zupy Kotowskiej, actorem, a szlachetnym panem Jacentem Tatomirem pozwanym a to ratione zabicia brata actoris Andrzeia Ożarowego, sąd J. K. Mci commissarski controwersiy stron obudwoch personaliter stawiających przesłuchawszy do czytania inquisitiei w tej sprawie wywiedzioney przystąpił, z ktorej lubo się pokazało, że p. Alexander Tatomir syn pozwanego actualis homicida nie żyje y z niem poenae sanguinis personales extinctae, że iednak occasio facti z sąsiedzkich differentiy processit, tedy ex rationibus permoventibus nakazuie, aby pozwany pan Jacenty Tatomir rodzic homicidae taxam capitis zabitego sto grzywien na dzień y święto przyszedłego S. Marcina przed urzędem zamkowym Samborskim actorowi realiter zapłacił, pod nieodwłoczną urzędu tej oekonomiey administratorskiego executią.

Dekret między gromadą Kolpiecką y JM. Panem Zaleskiem.

W sprawie między Panem instygatorem y gromadą Kolpiecką, actorami, a JM. Panem Janem Zaleskiem łanu wolniczego we wsi Kołpcu dzierżawcą, pozwanym, a to względem niesłusznego uzurpowania gruntów tej wsi gromadzkich nad łan wolniczy, także karczmę y sianożęć do niej

na sążni dwanaście a nawet y robocizny poddańskiey pretendowania, iako obszerniejsza oretenus wnoszona była querimonia, sąd J. K. Mci commissarski stron personaliter stawiających controwersiy przesłuchawszy potrzebną bydz ante omnia revisią uznał cum inquisitione na gruncie, do ktorej inquisitora naznaczywszy termin obiema stronom na dzień dzisieyszy zachował, na którym terminie gdy znówu strony personaliter stawały y obszerne czyniły controwersie, sąd commissarski J. K. Mci inquisitią cum revisione in fundo odprawioną in serium examen wzięwszy, ponieważ z niej pokazało się, że JM. pan Zaleski nad wolniczy łan po panu Tyrawskim otrzymany drugi łan gromadzki także pullanek y cwićć sobie przywłaszczył, karczmę w tej wsi in praedictum skarbowey pobudował y sianożęć do niej uzurpował, tedy lubo JM. pan Zaleski przywileiem Najaśniejszego ś. p. Króla JM. Jana III, w Żółkwi die 23 listopada 1684 anno otrzymanym, ius suum na pullanek y cwićć pola, także y na karczmę firmiter broni y składa, że iednak przywileie wszystkie w oekonomiey według zwyczaju y prawa ad praescriptum inwentarza regulari powinny, przeto sąd terazniejszy commissarski adhaerendo inwentarzowi y ostatniej revisiey decyduje, aby JM. pan Zaleski w tej wsi Kołpcu więcej sobie nad łan wolniczy nie praetendował, łan gromadzki, pullanek y cwićć, aby exnunc uwolnił y z swojej wypuścił possessiey karczmę, cum detrimento skarbowey wystawioną demolliował, młyna ani gruntu do niego nie praetendował, sianożęć karczemną skarbowi przywrócił, pastwiska, na których proso sieie, y grunta wszystkie przez niego y pana Suskiego słuęć uzurpowane deoccupował y zagradzać nie kazał, robocizn żadnych na poddaństwie nie wyciągał, owszem z poddanymi y zydem quotnikami, (którym wszelka securitas cavetur), spokojnie się obchodził, nakoniec aby czynsz z łanu wolniczego po fl. 8 quotannis według inwentarza do zamku płacił, a to sub amissione prawa na tenże łan wolniczy in casu contraventionis punktem dekretu tego irremissibiliter succumbenda, czego urzędowi tej oekonomiey administratorskiemu animadversia y executia committitur.

Dekret między Panem Dimitraszkim Isacieszkulem a Panem Kiryakiem Barulą.

W sprawie między panem Dimitraszkim Isacieszkulem, actorem, a panem Kiryakiem Barulą, pozwanym eo nomine vigore rescriptu J. K. Mci de tenore tali; August Wtóry z Bożej łaski Król Polski, Wielki Xiążę Litewski, Ruski, Pruski etc. urodzonym Athanazemu Międzyńskiemu, podskarbiemu nadwornemu koronnemu, Łuckiemu, Krzepickiemu, Łosickiemu, Stanisławowi Godlewskiemu, regentowi koronnemu, Nurskiemu, starostom naszym, Piotrowi Kczewskiemu, chorążemu Malborskiemu, pisarzowi naszemu pokoioowemu, Walentemu Arcemberskiemu, sekretarzowi naszemu, commissarzom do oekonomiey naszej Samborskiej, uprzejmie y wiernie nam mi-

lym łaskę naszą krolewską. Urodzeni uprzemie y wiernie nam mili. Dóniosł nam szlachetny Dimitraszko Isacieszkuł prawo y przywilej antecessora naszego Naiasniejszego Krola JMci Jana III a od nas onego potwierdzenie na wieś Waniewicz nazwaną w oekonomiey naszej Samborskiej będącą z małżonką swoją Marianną mający, iakoby szlachetny Kiryak Baruła na połowicę tej wsi, Łukasz zas Morgulec na dwu zagrodników podrzutem et ad malam informationem prawa od nas y przywileje otrzymać mieli, co iezeli tak iest, z krzywdą pierwszych donatariuszow et cum praeiudicio prawa ich dożywotniego bydz rozumiemy y dlatego Uprzeżmościom y Wiernościom waszym zupełne tej oekonomiey oddawszy rozporządzenia, zlecamy, abyście prawa y przywileje tych pomienionych adversarzow circumspecte zrewidowawszy, cokolwiek przeciwko sprawiedliwosci y słusznosci będzie, zniesli y zcasowali, pomienionemu zaś Dimitraszku Isacieszkułowi y od Naiasniejszego antecessora naszego y od nas na całą wieś tę dawniejsze prawo mającemu y puł wsi to ad malam informationem uproszone, iako y dwu zagrodnikow oderwanych przyznali y przywrocili, zachowując iednak wolą wyraźną Naiasniejszego antecessora naszego pomienionemu Isacieszkułowi y małżonce jego przykazali, aby na wyżywienie y subsistentią rzeczonoego Kiryaka Baruły teścia swego z tej wsi połowicę czynszow i dochodów do ostatnich dni życia jego onemusz oddawali do gromady y robocizny iednak tym praetextem ani żadnym mianowanemu Kiryakowi Barule praetendować ani uzurpować prawa naszego nie pozwalali dla łaski naszej y z powinności swojej. Dan we Lwowie dnia 29 miesiąca sierpnia R. P. 1698, panowania naszego 2.

Sąd J. K. Mci commissarski stron obudwoch personaliter stawiających przesłuchawszy, uważając, iż w iednej wsi dwa gospodarze zgodnego rządu prowadzić nie mogą, owszem zachodzące między nimi difference y niesworności musiałby uciążać y aggrawować ubogich ludzi, tedy stosując się do rescriptu J. K. Mci y vigore niego między panem Kiryakiem Barułą, teściem y panem Dimitraszkiem Isacieszkułem, zięciem, zobopolną fundując zgodę ten sposób praesenti decisione wynayduie, iż onym de mutuo consensu do uspokojenia przyjaciół JM. pana Alexandra Stupnickiego y JM. pana Michała Zbiewskiego przydaie y naznacza, upraszając tychże JMciów y moc zupełną authoritate commissariali dając, aby tempore oportuno et indilato na grunt pomieniony wsi Waniewicz ziachawszy, wszystkie prowenta y dochody roczne teyże wsi porachowali, liquidowali y w ieden comput roczney intraty zebrali, a ponieważ podeszłe lata p. Baruły w prowadzeniu gospodarstwa należycie sufficere nie mogą, rząd gospodarski dispositią wsi z posłuszeństwem y dochodami panu Dimitraszku Isacieszkułowi samemu oddali, a panu Barule medietatem intraty roczney habita ratione expens gospodarskich naznaczyli, którą to połowę intraty według uznania, aby p. Dimitraszko, zięć, temusz p. Barule, teściowi, ad vitae jego tempora dwiema rathami, iedną na S. Marcin, a drugą na Wielkanoc, każdego roku,

począwszy od terazniejszego parata pecunia przed urzędem zamkowym realiter oddawał y wypłacił, sąd tenże pod surową y nieodwloczną urzędu administratorskiego exekutią nakazuje y decyduje, za którym połowey intraty in paratis naznaczeniem iusz pan Baruła do żadnego rządu intrat y dispositiey wsi pomienionej nie powinien się interessować, ale tylko należyta sobie provenientią odbierać roczną; którego iednak, aby p. Dimitraszko w starości jego miał we wszelkiej obserwantiey y poszanowaniu, sąd J. K. Mci commissarski zleca.

Dekret między poddanymi wsi Butli a JM. P. Kremskim.

W sprawie między poddanymi wsi Butli woytostwa JM. Pana Stanisława Kremskiego podczaszego Braclawskiego, actorami, przeciwko temusz JM. Panu Kremskiemu woytowi do sądu commissarskiego zapozwanemu, a to super puncta supplik tenoris eiusmodi.

1. Iż pomieniony JM. Pan Kremski dekretowi anni 1692 z rodzicem jego y dekretowi anni 1666, tertia post Annunciationis, commissarskiemu z niem samym ferowanemu w żadnym punkcie dosyć nie uczynił, pieniędzy fl. 1550 gromadzie ani dobytów Janowi Chozanowi nie oddał y grunta gromadzkie dotychczas trzyma.

2. Iż tenże JM. pan Kremski znowu po dekrete wyciągnął na podanych dwie składki, iedne na sześćset, a drugą na trzysta złotych niesłusznie.

3. Iż tenże JM. pan Kremski zapożyczyszy się u p. Czernego na złotych trzysta zwała na gromadę, żeby zapłaciła, a gromada o tem nie wie, tylko p. Czerny niewinnie ludzi grabi.

4. Tenże JM. Pan niesłuchając dekretu każe owies dawać miarą Drohobycką, lubo inakszy zwyczaj w poblizszych wsiach, do ktorego regulować powinien.

5. Tenże kosić sobie każe z chleba, żąć z chleba, drwa wozic z chleba, a oni według dekretu nie powinni tylko z pullanu.

6. Komornice także niezwyčajną robotą aggrawuie y brony na polu zabierac a sobie włozyc każe, do czego mu pomagają dway z gromady: Wasil Markowicz y Kmita Sliwczyn.

7. Tenże JM. z żydami zniosszy się, przepoy na nich iakiś wkłada y dekret in contumaciam cisz żydzi na nich otrzymali, o którym nie wiedzą, a przecie ich grabią.

8) Tenże JM. u niewinnego człowieka sąsiada ichże Ichnatowicza wziął parę wołow niesłusznie, przezco ten człowiek zruinowany. Uskarżali się y o inne krzywdy, aggrawacie, szkody, propositione oretenus latiori. Sąd tedy J. K. Mci commissarski controversiesi stron obudwoch personaliter stawiających przesłuchawszy, ponieważ naznaczona dekretem commissarskiem anni 1696 in fundum condescensia ad effectum nie przysłała, po którym dekrete

poddani nowe insuper od JM. P. woyta, (do których się nie zna), praetendunt aggrawatie, tedy potrzebne bydz pomienionej condescensiey do skutku przywiedzenie uznawa, y do niey authoritate commissiey teraznieyszej JM. Panow Alexandra Czernieckiego, Mikołaja Bachowskiego, Stanisława Walkiewicza, pisarza zamkowego, uprasza y naznacza, zlecając JMciom, aby captato tempore oportuno przed S. Marcinem przyszłym in fundum woytostwa wsi Butli ziachali, revisią gruntow, o ktore iest rzecz, uczynili, inquisitiei tak super objecta decretem przyszłym wyrażone, iako tesz super puncta supplik teraznieyszych wysłuchali, connotowali y zdanie swoje przy tychże inquisitiach wyraziwszy et in ocluso rotulo zapieczętowaawszy sprawę tę pro ultimaria decisione do sądu J. K. Mci skarbowego odsyłali. Interim poddanym actoribus wszelka decreto praesenti cavetur securitas: tamże in fundum desideria supplik uczciwego Jacka Rożyka względem pogorzałych ogniem piorunowym pieniędzy y gromady przeciwko soltysom o przywłaszczenie gruntow gromadzkich pro finali determinatione remittuntur.

Dekret między sławetnym Lesczem a sławetnym Magistratem miasta J. K. Mci Sambora.

W sprawie między sławetnym panem Janem Lesczem mieszczańinem y obywatelem Samborskiem aktorem a sławetnym Magistratem miasta J. K. Mci Sambora pozwanym personaliter stawiającymi, sąd J. K. Mci commissarski exauditis partium controversiis eo attento, lubo się sławetny Lescz pisał JM. panu Kopystyńskiemu pro evictione summy złotych sta za osobę Kasprowicza arendarza ratusznego teraz z miasta zbiegłego a manifesto iudicio constat, tak z quitu provisionis, iako i innych dowodow, że z tey summy nic in personam et usum sui pomieniony sławetny Lescz nie participował, pozostało się zaś po tymże ratusznym in mobilibus sprzętow w ratuszu nie mało iako y realnego u miasta długu złotych siedmdziesiąt, co daleko więcej computando nisz pretium złotych sta wynosi; nakazuie, aby Magistrat miasta J. K. Mci Sambora tesz złotych sta summe cum provisionibus ab ultima quietacione provenientem JMci Panu Kopystyńskiemu durante commissione oddał y realiter wyliczył, salva eiusdem summae repetitione tak na rzeczach po zbiegłym pozostałych, iako y summie złotych siedmdziesiąt w długu u siebie profugo zatrzymanego eidem Magistratui reservat. Actorem itidem ab omni impetitione o pomienioną summe złotych sta abhinc liberum facit et pronunciat y kartę JM. Panu Kopystyńskiemu pro evictione cassat et annihilat; factura praemissa pars citata sub vigore prawa et poena grzywien sześćdziesiąt pro contraventione exsolvenda.

Dekret między sławetną Zofią Formankiewiczówną a sławetnym Magistratem Samborskiem.

W sprawie między sławetną panią Zofią Formankiewiczową, wdową pozostałą actorką et spectabilem Magistratem S. R. Mtis civitatis Sambo-

riensis citatum personaliter stawiającymi, sąd J. K. Mci commissarski exauditis partium controversiis, uznawszy bydz realny dług, który actrix do Magistratu praetenduje, iako oraz insistendo contentis complanatiey, którą sobie tenże Magistrat cum actrice umowił y tu ią iudicialiter przyznaie, nakazuie, aby citati summe złotych polskich sto realiter et effective in instanti actrici wyliczyli, od wszystkich zas podatkov mieyskich in specie et genere, iako y na strażę posyłania na rok cały, ab actu mortis męża actricis computando, (a to in residuo praetensae ad citatos summae), liberationem sławetney Formankiewiczowej declaruje, który dekret exequi pozwany Magistrat powinien sub rigore legum et poena grzywien sześćdziesiąt pro contraventione exolvenda.

Dekret między gromadą Strzelecką a szlachetnym Stefanem Strzeleckiem.

W sprawie między szlachetnym Stefanem Strzeleckiem, nieboszczyka Andrzeja Strzeleckiego synem, o zabicie oycy swojego z gromadą w oekonomiey J. K. Mci Samborskiej Strzelecką actorem, a pozwanymi pracownikami teyże gromady starszymi y przysiężnymi personaliter stawiającymi, sąd J. K. Mci commissarski przy controversiis mając sobie reprodukowaną complanatią, iako o zabicie pana Strzeleckiego tak oraz przez tegosz nieboszczyka pana Strzeleckiego o zabicie uczciwego Łazoni ze wsi Strylek poddanego de data 19 Junii 1695 w Strzelkach przez przyjaciół z obudwoch stron spisana, o którą complanatią peregerunt szlachetni pp. Hrehory, Iacek, Iwan Strzeleccy, strywiowie actoris, incompetentiam actionis w tey sprawie uznawa, a o summe w complanatiey wyrażoną fl. 110, przez mediatą pomienionym panom Strzeleckiem in vim expensarum przyznana y iusz przez gromadę Strzelecką wydana, actora ad successores tychże panow Strzeleckich odsyła.

Dekret między Wielebnymi Pannami conventu S. Brygitty Samborskiego a uczciwym Hunczem przedmieszczaninem Samborskiem.

W sprawie między poślubionymi Bogu Pannami S. Brygitty konwentu Samborskiego przez Wielebnego Xiędza Michała Ionsztoma plenipotentą spraw tegosz zakonu z stroną powodową o niewypłacenie y zatrzymanie czynszow od zł. sta z gruntu Balandowskiego, a uczciwym Ianem Hunczem przedmieszczaninem Samborskiem pozwanym personaliter stawiającymi, sąd J. K. Mci commissarski dla defektu dowodow strony powodowej, na iakiem gruncie został się czynsz sta złotych, czyli na Balandowskiej roli czyli na wygonie, na którym sobie strona powodowa wyderkaff praetenduje, sufficientiam w tey sprawie documentow actoreae parti in triduo comportare kaze et interim iudicium deliberat; expedita deliberatione, lubo pars actorea niektore probatie comportavit, iednakże non sufficientes sprawie tey tak dla

niedoskonałey comportathey, dla ktorey żadney słuszney informathey sąd mieć nie mógł, iako tesz dla illathey actoreae partis, ktora acta civilia dla ich nieporządku et dissipata fragmenta causavit, w tey sprawie per officium civile cum adminiculo brachii administratorialis na gruncie ab actu praesentis decreti inquisitioni z ludzi starych, rzeczy tey wiadomość mających nakazuie. Postquam taliter expeditam praevisio corporali każdego świadka iuramento inquisitionem sprawę tę pro ultimaria et finali disjudicatione ad officium Wielmożnego JM. Pana administratora iudicium praesens odsyła decreti praesentis vigore.

D e k r e t między JM. X. Kochronem y p. Usczapowską.

W sprawie między p. Heleną Wygrazowską szlachetnego pana Stanisława Usczapowskiego w więzieniu natenczas Lwowskiem zatrzymanego małżonką personaliter a JM. X. Janem Kochronem zakonu Societatis Jesu, także pany Szymonem y Jadwigą Kochronami, nieboszczyka pana Gabriela Kochrona successorami przez JM. X. Floriana Kamińskiego zakonu Societatis Jesu, stawiającymi aktorami, simul y pozwanymi, a to względem praetensiy zobopolnych do młyna Samborskiego szrzedniego, Kochronowski nazwanego, także do folwarku y ogrodow po nieboszczyku panie Gabrieli Kochronie, tudzież o ruchomości po nieboszczce Annie Kochronownie Usczapkowskiey pozostałe, iako obszerniejsze były wnoszone parte ab utraque propositie, sąd J. K. Mci commissarski controwersiy stron obudwu modo praemisso stawiających przesłuchawszy y contenta dekretu anni 1696 commissarskiego serio examine zważywszy, potrzebną bydz w tey sprawie przyiaciół zobopolnych in fundum condescensią uznał, ktorych to przyiaciół do pomiarkowania skutecznego, aby strony obiedwie od daty dekretu tego za tydzień na gruncie, o ktory iest rzecz, aequali numero wysadzili, przyiaciele zaś, aby tak iura successionis pp. Kochronow iako tesz restauratią młyna, przez pana Usczapowskiego praetendowaną, praevisio, ięśli będzie trzeba, inquisitione, także długi, (iako p. Usczapowska allegat), wypłacone uważyli, praetensią do połowy folwarku y ogrodu mutuo et invicem rozszadzili, ruchomości we srebrze, złocie, sprzętach y ochędostwie post sterilem decessum paniey Anny Kochronowny, pierwszej p. Usczapowskiego małżonki, successoribus należące comportować y prawdziwą comportatią według zwyczaju poprzysiądz kazali, strony obiedwie we wszelkich ad invicem praetensiach decisią przyiacielską umiarkowali y acquietowali; salva iednak, ięśli strona ktora decreto amicabili gravatam się bydz praetendowała, do sądu commissarskiego albo in defectu commissiey administratorskiego appellatione reservata.

D e k r e t między szlachetnym Krzywieckiem a p. Theodorem Dubrawskim.

W sprawie między szlachetnym Hrehorem Krzywieckiem, synem nieboszczyka Jana Krzywieckiego, o głowę oyca swojego y Michałem Krzy-

wieckiem o wołów parę przez Siemiechowskiego ze spasz zabranych, item o drugą parę, iakoby przez pozwanego nulliter zabranych, aktorami, a Theodorem Dubrawskim pozwanym, personaliter stawiającymi, sąd J. K. Mci commissarski wysłuchawszy z obudwu stron controwersye y pilno one zważywszy tak tey sprawie decyduje: Ad primum: Poniewasz aktorowie przez lat ani ran obductiey ani żadney protestathey, ani głowy declamathey y owszem żadney mentiey o zabicie oyca swego nie czynili y dowodu w tym nie mają, incompetentem w tey sprawie aktora uznawa actionem y pozwanego ab ulteriori impetitione liberum facit et pronunciat. Ad 2-dum: Poniewasz się in iudicio pokazało, że p. Siemiechowski ze spasz wołów parę zabrał Michałowi Krzewickiemu aktorowi, na ten czas z gruntu swojego z zagrody, iednakże prawu połowicznemu tak aktora iako y pozwanego słuzącego, y rowne o spasz processa tak na aktorze iako y na pozwanym stawały, tedy powinien p. Dubrawski do połowy szkody z actorem należec, ktorą terazniejszy sąd na złotych 50 redukuje y nakazuie, aby te złotych 50 p. Dubrawski w tygodniu aktorowi oddał pod executią zamkową. Ad 3-tium: Że to iest deductum iudicio y sami aktorowie przyznali, isz ich ociec tę drugą parę na swoię potrzebę zpieniężył, od tey impeditiey uwalnia pozwanego. Ad ultimum: sąd J. K. Mci nakazuie, aby tak, iako teraz zażywaią, każdy swoiey połowicy zagrody zażywał y ieden drugiemu ani przeszkody ani żadney trudności w tey possessiey nie czynił pod winami rozsądku urzędu zamkowego.

Ultimum punctum.

Podanie oekonomiey Wielmożnemu JM. Panu Chorążemu Sanockiemu.

Kiedy iusz niemały czas in continuatione operis, decydując sprawy oekonomiczne, desudamus, zachodzi nas wyrazny rescript J. K. Mci Pana naszego Miłosciwego, nam w Samborze die nona Septembris anni praesentis authentice produkowany, abyśmy oekonomią tę cum omnibus attinentiis Wielmożnemu JM. Panu Konstantemu Wapowskiemu chorążemu Sanockiemu w nieodwłoczną administratią podali, vigore ktorego rescriptu z powinności naszej commissarskiey zaraz pomienionego JM. Pana chorążego Sanockiego in frequentia wielu ludzi z oekonomiey przytomnych, także pp. officialistow żuppných za pewnego tey oekonomiey administratora declarowalismy y ogłosić kazaliśmy, owszem oekonomią całą ze wszystkimi kluczami, krainami, miastem, miasteczkami, folwarkami, arendami, żuppami, składami y innymi według inwentarza ostatniey revisiey attinentiami w rzetelną podaliśmy władzę y dispositią.

Aby zaś skarbowi J. K. Mci constare mogło, in quo statu JM. Pan administrator terazniejszy tę oekonomią odbiera, kazaliśmy spisać inwentarze, albo revisią folwarków, dworow, budynkow, zasiewkow, obor, żupp y wszelkiey gospodarskiey y żuppney należytości, ktorą to revisią przez

JM. Pana Gruszewicza pisarza przeszłego prowentowego dostatecznie zpisana przy urzędzie zamkowym Samborskiem dla lepszej circa reparationem informatiey zostawuie.

A ponieważ według tej rewiziey JM. P. Ebertz przeszły administrator wszystkie potrzeby żupne, iako to: panwie, panewki, czeheriny, liny, kosze, konie, kieraty, woły tak, iako sam odebrał, namiestnikowi JM. Pana administratora terazniejszego częścią zupełnie oddał, częścią defekt in paratis nagrodził, tedy w tym punkcie commissia nasza JM. Pana Ebertza immunem et liberum declaruie.

A że w zasiewkach według tejże rewiziey znaczny znayduie się defekt, tedy commissia nasza iure merito nakazała, aby JM. Pan Ebertz stąd niewyieżdżając należytą za te zasiewki oprócz kluczow Babinskiego, Ulickiego y Zadniestrskiego, (ktorych nie trzymał), JM. Panu administratorowi obmyślił recompense, tak aby skarb J. K. Mci żadney w tym nie poniósł szkody, wszakże JM. Panu Ebertzowi saluum recursum do Żydow, ktorzy arendownym sposobem folwarki od niego trzymali, commissia nasza reserwuie.

Więc że budynki zamkowe, folwarkowe, żupne, także młyny, karczmy, obory nasza revisia zastała barzo zruinowane, ktorey desolatiey JM. Pan Ebertz causam reponit na związek woyskowy y częste żołnierskie przechody, dla ktorych poddanstwa do roboty, (prout allegat), zaciągnąć nie mógł, tedy commissia nasza widząc praesentaneam necessitatem prędkiey tych budynkow restauratiey, zleca, aby około niey JM. Pan administrator terazniejszy nie czekając drzewa rokowego y świętoianskiego także cieslow zwyczajnych serio zakrzętać się kazał, assekuruiąc JMci, że cokolwiek na tę reparatią de proprio wyda y w skarbie iusto calculo wywiedzie, to w rachunkach skarbowych JMci acceptowano będzie. Tosz się o zastawieniu y narybieniu pustych stawow rozumieć ma, że wyłożona in paratis na to expensa w skarbie pro persoluto w rathach przyięta będzie.

Nakoniec aby skarb J. K. Mci o remanencie solnym w żuppach gornych y na dolnych składach a die 1-ma Iulii zostawionym dostateczną mógł mieć informatią, zdało się nam go hoc loco inserować.

Connotatia remanentu, ktory solą albo in paratis za przedaną sol a die 1-ma Iulii JM. Pan Ebertz zostawuie.

Gorny Remanent.

Ponieważ JM. Pan Ebertz z gornych żupp post diem 1 Iulii za swymi assignatiami różnym osobom wydać kazał soli beczek 8500, a ta sol iusz skarbowi Króla JM. iako remanentowa należała, tedy zapłacić ma za nie JM. Panu administratorowi terazniejszemu złotych 8500.

Tenże ponieważ miasto pieniędzy quotnikom Drohobyckiemu, Kołpieckiemu y Modryckiemu post 1 Iulii zapłacił solą remanentową, ktorey

sie rachuię beczek 7750, każdą rachuiąc beczkę po pultrzecia złotego, tedy potrąciwszy złoty ieden na unkoszt a puł talera na skarb lucri zostawuiąc, powinien y ma oddać in paratis JM. Panu administratorowi terazniejszemu złotych 11625.

Summa lucri na gorze fl. 20125.

Dolny Remanent.

Posłał na doł-post primam Iulii JM. Pan Ebertz beczek soli 8729, do ktorych na pak po 25 pro cento potrąciwszy, czyni iusz pakownych beczek 6985, każdą beczkę na dole rachuiąc po fl. 10 gr. 20, a z tego pięć złotych y groszy pułosma unkosztu na każdej JM. Panu Ebertzowi potrąciwszy, czyni lucri restantis JM. Panu administratorowi terazniejszemu summa zł. 37961 gr. 12.

Summa gornego y dolnego lucrum fl. 57961 gr. 12¹/₂.

A z osobna powinien zostawić JM. Pan Ebertz według dekretu commissiey remanentu krolowey Jey M. należącego videlicet gornego soli beczek 6238 a dolnego beczek 2704, ktory to remanent iuxta praescriptum tegosz dekretu powinien JM. Pan administrator na skarb J. K. Mci w swoje odebrać dispositią.

Tak tedy commissiey naszej pracowite niedziel tak wielu opus dnia dzisieyszego fausto determinio sub auspiciis powagi J. K. Mci zakończywszy własnymi przy pieczęciach naszych rękami podpisuie y tej commissiey dwa exemplarze, ieden do skarbu J. K. Mci a drugi terazniejszemu JM. Panu administratorowi oddać declaruie. Działo się w zamku Samborskiem przy dokonczeniu commissiey die 20 Septembris A. D. 1698.

